

A9-0210/2022

19.7.2022

JELENTÉS

a gazdasági, társadalmi és területi kohézióról az Unióban: a 8. kohéziós
jelentésről
(2022/2032(INI))

Regionális Fejlesztési Bizottság

Előadó: Constanze Krehl

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS	22
VÉLEMÉNY A KÖLTSÉGVETÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	24
VÉLEMÉNY A MEZŐGAZDASÁGI ÉS VIDÉKFEJLESZTÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	30
INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL	37
AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁSA	38

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a gazdasági, társadalmi és területi kohézióról az Unióban: a 8. kohéziós jelentésről (2022/2032(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. és 3. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 4., 162., 174–178. és 349. cikkére,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alap Pluszra, a Kohéziós Alapra, az Igazságos Átmenet Alapra és az Európai Tengerügyi, Halászati és Akvakultúra-alapra vonatkozó közös rendelkezések, valamint az előbbiekre és a Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alapra, a Belső Biztonsági Alapra és a határigazgatás és a vízümpolitika pénzügyi támogatására szolgáló eszközre vonatkozó pénzügyi szabályok megállapításáról szóló, 2021. június 24-i (EU) 2021/1060 európai parlamenti és tanácsi rendeletre¹ (közös rendelkezésekről szóló rendelet),
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapról és a Kohéziós Alapról szóló, 2021. június 24-i (EU) 2021/1058 európai parlamenti és tanácsi rendeletre²,
- tekintettel az Igazságos Átmenet Alap létrehozásáról szóló, 2021. június 24-i (EU) 2021/1056 európai parlamenti és tanácsi rendeletre³,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alap és külső finanszírozási eszközök által támogatott európai területi együttműködési célkitűzésre (Interreg) vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2021. június 24-i (EU) 2021/1059 európai parlamenti és tanácsi rendeletre⁴,
- tekintettel az Európai Szociális Alap Plusz (ESZA+) létrehozásáról és az 1296/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2021. június 24-i (EU) 2021/1057 európai parlamenti és tanácsi rendeletre⁵,
- tekintettel az Európai Parlament és a Tanács az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU és az 508/2014/EU rendeletnek a Covid19-járványra adott válaszként a tagállamok egészségügyi rendszereibe és gazdaságuk más ágazataiba történő beruházások mozgósítását célzó különös intézkedések tekintetében történő módosításáról szóló, 2020. március 30-i (EU) 2020/460 rendeletére⁶ (a koronavírusra való reagálást célzó beruházási kezdeményezés),

---

¹ HL L 231., 2021.6.30, 159. o.

² HL L 231., 2021.6.30., 60. o.

³ HL L 231., 2021.6.30., 1. o.

⁴ HL L 231., 2021.6.30, 94. o.

⁵ HL L 231., 2021.6.30, 21. o.

⁶ HL L 99., 2020.3.31, 5. o.

- tekintettel az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról és az 1698/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1305/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletré⁷,
- tekintettel a Bizottság által 2021. július 14-én elfogadott, „Irány az 55%!” intézkedéscsomagra,
- tekintettel a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról szóló, 2021. június 30-i európai parlamenti és tanácsi (EU) 2021/1119 rendeletré⁸ (európai klímarendelet),
- tekintettel a közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és monitoringjáról, valamint az 1306/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2021. december 2-i (EU) 2021/2116 európai parlamenti és tanácsi rendeletré⁹,
- tekintettel az 1303/2013/EU és a 223/2014/EU rendeletnek az Európában lévő menekültekre irányuló kohéziós fellépés (CARE) tekintetében történő módosításáról szóló, 2022. április 6-i (EU) 2022/562 európai parlamenti és tanácsi rendeletré¹⁰,
- tekintettel a brexit miatti kiigazításokra képzett tartalék létrehozásáról szóló, 2021. október 6-i (EU) 2021/1755 európai parlamenti és tanácsi rendeletré¹¹,
- tekintettel a 2012/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a jelentős közegészségügyi szükséghelyzet által súlyosan érintett tagállamoknak és az Unióval csatlakozási tárgyalásokat folytató országoknak nyújtandó pénzügyi támogatás nyújtása céljából történő módosításáról szóló, 2020. március 30-i (EU) 2020/461 európai parlamenti és tanácsi rendeletré¹² (az Európai Unió Szolidaritási Alapja – EUSZA),
- tekintettel az uniós költségvetés védelmét szolgáló általános feltételrendszerről szóló, 2020. december 16-i (EU, Euratom) 2020/2092 európai parlamenti és tanácsi rendeletré¹³,
- tekintettel a határokon átnyúló összefüggésben jogi és közigazgatási akadályok felszámolására irányuló mechanizmusról szóló, európai parlamenti és tanácsi rendeletré irányuló, 2018. május 29-i bizottsági javaslatra (COM(2018)0373),
- tekintettel a Bizottság „8. kohéziós jelentés: Kohézió Európában 2050-ig” című, 2022. február 4-i közleményére (COM(2022)0034),
- tekintettel „Az emberek középpontba állítása, a fenntartható és inkluzív növekedés biztosítása és a lehetőségek kibontakoztatása az EU legkülső régióiban” című, 2022. május 3-i bizottsági közleményre (COM(2022)0198),

⁷ HL L 347., 2013.12.20., 487. o.

⁸ HL L 243., 2021.7.9., 1. o.

⁹ HL L 435., 2021.12.6., 187. o.

¹⁰ HL L 109., 2022.4.8., 1. o.

¹¹ HL L 357., 2021.10.8., 1. o.

¹² HL L 99., 2020.3.31., 9. o.

¹³ HL L 433. I, 2020.12.22., 1. o.

- tekintettel a Bizottság „Hosszú távú jövőkép az EU vidéki területei számára – Az erősebb, összekapcsolt, reziliens és virágzó vidéki területek 2040-ig történő megvalósítása felé” című, 2021. június 30-i közleményére (COM(2021)0345),
- tekintettel a városfejlesztési ügyekért felelős miniszterek 2016. május 30-i amszterdami nem hivatalos találkozásán elfogadott, uniós városfejlesztési menetrendről szóló Amszterdami Paktumra,
- tekintettel a szociális jogok európai pillérére, melyet a Parlament, a Tanács és a Bizottság 2017. november 17-én Göteborgban hirdetett ki,
- tekintettel az ENSZ Éghajlatváltozási Kormányközi Testületének „Climate Change 2022: Mitigation of Climate Change” (Éghajlatváltozás 2022: Az éghajlatváltozás mérséklése) című jelentésére,
- tekintettel a Régiók Bizottsága „Uniós stratégia a vidék újjáélesztésére” című, 2020. december 10-i véleményére¹⁴,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság „Az EU strukturális és kohéziós politikájának szerepe a gazdaság innovatív és intelligens átalakításának előmozdításában” című, 2020. szeptember 18-i véleményére¹⁵,
- tekintettel az EGSZB „A kohéziós politika szerepe az egyenlőtlenségek elleni küzdelemben a Covid19-válságot követő új programozási időszakban. Komplementaritás és lehetséges átfedések a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel és a nemzeti helyreállítási tervekkel” című, 2016. március 25-i véleményére¹⁶,
- tekintettel az EGSZB „A szociális gazdaság szerepe a munkahelyteremtésben és a szociális jogok európai pillérének végrehajtásában” című, 2021. április 27-i véleményére¹⁷,
- tekintettel a Covid19-válságot követően a foglalkoztatás hatékony és aktív támogatásáról (EASE) szóló, 2021. március 4-i (EU) 2021/402 bizottsági ajánlásra¹⁸,
- tekintettel a Bizottság 2020. október 14-én indított új európai Bauhaus kezdeményezésére,
- tekintettel a Bizottság 2015-ben indított „Catching-up” (a fejlődésben lemaradt térségekre irányuló) kezdeményezésére,
- tekintettel az ENSZ fenntartható fejlődési céljaira, amelyeket a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrend keretében 2015 szeptemberében határoztak meg,

---

¹⁴ HL C 37., 2021.2.2., 16. o.

¹⁵ HL C 429., 2020.12.11., 153. o.

¹⁶ HL C 517., 2021.12.22., 1. o.

¹⁷ HL C 286., 2021.7.16., 13. o.

¹⁸ HL L 80., 2021.3.8., 1. o.

- tekintettel az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezménye Feleinek 21. Konferenciáján (COP21) Párizsban, 2015. december 12-én elfogadott megállapodásra (Párizsi Megállapodás),
- tekintettel a kohéziós politikáról mint az egészségügyi ellátás terén meglévő különbségek csökkentésének, valamint a határokon átnyúló egészségügyi együttműködés erősítésének eszközéről szóló, 2022. március 8-i állásfoglalására¹⁹,
- tekintettel a kohéziós politika innovatív és intelligens átalakulásban, valamint a regionális IKT-összekapcsoltság előmozdításában játszott szerepéről szóló, 2022. március 8-i állásfoglalására²⁰,
- tekintettel a Covid19 utáni időszakban a városi területek előtt álló kihívásokról szóló, 2022. február 15-i állásfoglalására²¹,
- tekintettel a „Szorosabb partnerség az EU legkülső régióival” című, 2021. szeptember 14-i állásfoglalására²²,
- tekintettel a kohéziós politika nemi dimenziójáról szóló, 2021. június 9-i állásfoglalására²³,
- tekintettel az uniós régiók demográfiai tendenciáinak a kohéziós politika eszközeivel történő megfordításáról szóló, 2021. május 20-i állásfoglalására²⁴,
- tekintettel a „Kohéziós politika és regionális környezetvédelmi stratégiák az éghajlatváltozás elleni küzdelemben” című, 2021. március 25-i állásfoglalására²⁵,
- tekintettel a lemaradó uniós régiókról szóló, 2018. március 13-i állásfoglalására²⁶,
- tekintettel a kohéziós politikáról és a körforgásos gazdaságról szóló, 2018. június 13-i állásfoglalására²⁷,
- tekintettel az Európa jövőjéről szóló konferencia zárójelentésére és ajánlásaira,
- tekintettel az Uniós Belső Politikák Főigazgatósága által „Lemaradó uniós régiók: aktuális helyzet és jövőbeli kihívások” címmel 2020 szeptemberében közzétett tanulmányra²⁸,
- tekintettel a Számvevőszék 01/2020. számú, az uniós költségvetés éghajlat-politikai kiadásainak nyomon követéséről szóló áttekintésére,

¹⁹ Elfogadott szövegek, P9_TA(2022)0058.

²⁰ Elfogadott szövegek, P9_TA(2022)0059.

²¹ Elfogadott szövegek, P9_TA(2022)0022.

²² HL C 117., 2022.3.11., 18. o.

²³ HL C 67., 2022.2.8., 16. o.

²⁴ HL C 15., 2022.1.12., 125. o.

²⁵ HL C 494., 2021.12.8., 26. o.

²⁶ HL C 162., 2019.5.10., 24. o.

²⁷ HL C 28., 2020.1.27., 40. o.

²⁸ Tanulmány – „Lemaradó uniós régiók: aktuális helyzet és jövőbeli kihívások”, Európai Parlament, Belső Politikák Főigazgatósága, Strukturális és Kohéziós Politikai Tematikus Főosztály, 2020. szeptember.

- tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,
  - tekintettel a Költségvetési Bizottság és a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság véleményére,
  - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére (A9-0210/2022),
- A. mivel az utolsó pénzügyi időszakban, 2014 és 2020 között a kohéziós politika a legfontosabb közberuházási politikaként több mint 1,4 millió vállalkozást támogatott, 1544 km vasútvonalhoz és biztonságosabb utakhoz járult hozzá, 45,5 millió embernek segített beilleszkedni a munkaerő-piacra, és akár mintegy 5%-kal növelte a legkevésbé fejlett régiók GDP-jét;
- B. mivel a világválság idején a munkanélküliség kockázata, a megnövekedett mértékű szegénység és a nemek közötti szakadék különösen jelentős volt a kevésbé fejlett uniós régiókban; mivel a nemek közötti foglalkoztatási különbség csaknem kétszerese volt a fejlettebb régiókban tapasztalhatótnál;
- C. mivel a kohéziós politika – bár nem válságkezelési eszköz – több ízben segítette elő hatékonyan az olyan szükséghelyzetekre és aszimmetrikus sokkokra való reagálást, mint például a Covid19-válság, a brexit és az Ukrajna orosz megszállása által okozott jelenlegi menekültválság, többek között azért, hogy támogassa a frontvonalban lévő tagállamokat az Ukrajnából érkező menekültek befogadása terén; mivel ez a szükséghelyzeti támogatás azonban nem áthatja alá a finanszírozási időszak egészének stratégiai megközelítését, mivel a kohéziós politika önmagában hosszú távú beruházási politika;
- D. mivel rendkívül fontos, hogy a jövőbeli kohéziós politikát a teljes finanszírozási időszak alatt követett stratégia alapján alakítsák ki, amelyet azonban a félidős felülvizsgálat során újra lehetne értékelni és ki lehetne igazítani;
- E. mivel a fejlett kelet-európai régiók felzárkóztak az EU többi részéhez, ugyanakkor számos közepes jövedelmű és kevésbé fejlett régióban gazdasági stagnálás vagy hanyatlás következett be, ami arra utal, hogy e régiók fejlődési csapdában vannak; mivel a források elosztásánál nemcsak a tagállamok közötti, hanem a tagállamokon belüli egyenlőtlenségek kialakulását is figyelembe kell venni;
- F. mivel a konvergencia hajtóerejét mindeddig a kevésbé fejlett régiók erőteljes növekedése jelentette, idővel azonban valószínűleg kevesebb előnyre tesznek majd szert az alacsonyabb költségekből és a beruházások megtérüléséből; mivel a kevésbé fejlett régióknak fejleszteniük kell az oktatást és a képzést, növelniük kell a kutatási és innovációs beruházásokat, valamint javítaniuk kell intézményeik minőségét, és továbbra is be kell ruházniuk az infrastruktúrába a folyamatos növekedés fenntartása és annak elkerülése érdekében, hogy fejlődési csapdába kerüljenek, továbbá biztosítaniuk kell a minőségi szolgáltatásokhoz és a tisztességes életkörülményekhez való hozzáférést;
- G. mivel noha a szegénység és a társadalmi kirekesztődés kockázatának kitettek száma 2012 és 2019 között csökkent, az EU teljes népességének 20%-a továbbra is ki van téve a szegénység és a társadalmi kirekesztés kockázatának;

- H. mivel az infrastruktúra minősége, a szolgáltatásnyújtás, az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés, valamint a közlekedési és mobilitási megoldások kínálata nagymértékben eltér a városi és vidéki régiók között;
- I. mivel a városok, valamint a város és a vidék közötti funkcionális kapcsolatok a helyi és regionális fejlődés, a kohézió és az igazságos átmenet fontos mozgatórugói;
- J. mivel a nyersanyagok és építőanyagok növekvő költsége közvetlen negatív hatást gyakorol számos, az EU által finanszírozott infrastrukturális projektre, és veszélyezteti azok megvalósítását;
- K. mivel a demográfiai csökkenés hangsúlyosabb a vidéki régiókban, és 2050-re az EU népességének 50%-a csökkenő és elöregedő népességű régióban fog majd élni; mivel ezek a fejlemények hatással lehetnek a növekedési potenciálra és a szolgáltatásokhoz való hozzáférésre a vidéki területeken; mivel a népesség elöregedésére tekintettel döntő fontosságú a fiatalabb generációk bevonása régióik jövőbeli fejlesztésébe;
- L. mivel a képzett munkaerő elvándorlása aránytalan mértékben érinti a kevésbé fejlett régiókat, és ha nem kezeli, a jelenség hosszú távú és maradandó hatást gyakorol az Unió jövőjére;
- M. mivel a kohéziós politika kiemelkedő fontosságú a kormányzati tökebefektetések szempontjából, hiszen egyes tagállamokban az összes közberuházási finanszírozás több mint felét biztosítja; mivel az európai strukturális és beruházási alapok (esb-alapok) által nyújtott támogatás kiegészíti, és nem helyettesíti a tagállamok közkiadásait;
- N. mivel a legkésőbb 2050-ig karbonsemlegessé váló Európa célkitűzését össze kell kapcsolni a méltányos és igazságos átállás célkitűzésével; mivel a levegő- és vízszennyezés számos kevésbé fejlett régióban általában továbbra is túl magas; mivel a környező régiókkal összehangolt intézkedések révén valamennyi uniós régiónak jelentős szerepet kell játszania az éghajlatváltozás kihívásainak kezelésében;
- O. mivel nőtt a regionális innovációs szakadék, és gyakran jelentősek az oktatási, képzési és készségbeli különbségek a fejlettebb és kevésbé fejlett régiók között; mivel a készségekkel kapcsolatos adottságok különösen a fővárosi régiókban koncentrálnak, emiatt pedig nagy különbségek alakultak ki város és vidék között;
- P. mivel az új európai Bauhaus kezdeményezés az épített környezet átalakítása révén összekapcsolja az európai zöld megállapodást a városi és vidéki területek lakótereivel;
- Q. mivel Európa-szerte továbbra is különbségek vannak a digitális átállás sebességében; mivel a nagyon nagy sebességű internetkapcsolat csak a nagyvárosi lakosok kétharmadában és a vidéki lakosság egyhatoda számára hozzáférhető;
- R. mivel a lakhatási költségek és az energiaárak emelkednek, ami azt mutatja, hogy az energiaszegénység elleni küzdelem érdekében olcsóbb, szociális lakásokra és gyorsított lakásfelújításra van szükség;
- S. mivel jelentős előrelépés történt a foglalkoztatás és a társadalmi befogadás javítása terén, azonban a regionális különbségek továbbra is nagyobbak, mint a 2008-as

pénzügyi válság előtt; mivel a kohéziós politikának hatékony válaszokat kell adnia a szegénység és a társadalmi kirekesztés kezelésére, a munkahelyteremtésre és a növekedésre, a versenyképesség növelésére, az oktatásba és azon belül különösen a digitális oktatásba, az egészségügybe, a kutatásba és az innovációba való beruházások előmozdítására, az éghajlatváltozás elleni küzdelemre és a demográfiai kihívások kezelésére; mivel a kohéziós politika csak akkor képes mindezen feladatok ellátására, ha szilárd alapokon nyugszik;

- T. mivel az EUMSZ 174. cikkében felsorolt régiók és területek különös figyelmet igényelnek; mivel a ritkán lakott legkülső és legészakibb területek esetében folytatni kell az egyedi intézkedéseket és a kiegészítő finanszírozást e régiók súlyos és állandó természeti és demográfiai hátrányainak ellensúlyozása érdekében;
- U. mivel a kohéziós politikát a jó kormányzás elveivel összhangban és az EUMSZ 2. cikkében meghatározott közös uniós értékek, az Európai Unió Alapjogi Chartája és az európai partnerségi magatartási kódex teljes körű tiszteletben tartása mellett kell végrehajtani; mivel a jogállamiság helyzete több tagállamban romlott az idők során; mivel a kohéziós politikának hozzá kell járulnia a demokrácia és a jogállamiság megerősítéséhez;
- V. mivel a Covid19-világjárvány és a jelenlegi geopolitikai feszültségek megerősítették, hogy át kell gondolnunk a gazdaságirányítási keretet, és többek között mérlegelni kell a Stabilitási és Növekedési Paktum ideiglenes felfüggesztését (2023-ig) és felülvizsgálatát, valamint azt a lehetőséget, hogy a kohéziós politika keretében a tagállamok és a regionális és helyi hatóságok által az esb-alapok részeként végrehajtott közkiadások ne minősüljenek a Stabilitási és Növekedési Paktumban meghatározott nemzeti vagy azzal egyenértékű strukturális kiadásnak;
- W. mivel az EUSZA költségvetése nagyon messze van attól, hogy megfelelő választ adjon a jelentős természeti katasztrófákra, és kifejezze a katasztrófa sújtotta régiókkal való európai szolidaritást; mivel ez az eltérés az éghajlatváltozásból eredő természeti katasztrófák várható gyakoribbá válása miatt nőni fog, és drasztikusabb változásokat idéz elő az emberek életében; mivel az uniós alapokból származó hozzájárulások csak az infrastruktúra és berendezések helyreállítását fedezik, míg az éghajlatváltozással szemben reziliensebb struktúrák újjáépítésének többletköltségeit a tagállamoknak kell (társ)finanszírozniuk;
- 1. meggyőződése, hogy a kohéziós politika csak akkor töltheti be a beruházások és a munkahelyteremtés motorjaként, a regionális és régió belüli egyenlőtlenségek csökkentésének eszközeként, valamint az összes uniós régióra kiterjedő szolidaritási mechanizmusként betöltött jelenlegi szerepét, ha a partnerség elvén és a többszintű kormányzáson alapuló szilárd finanszírozással rendelkezik; hangsúlyozza, hogy ez azt jelenti, hogy – a várható recesszió fényében is – legalább ugyanolyan szintű finanszírozást kell biztosítani számára, mint a 2021–2027-es pénzügyi időszakban, kiegészítve azt az Igazságos Átmenet Alap (IÁA) II. költségvetési forrásaival; emlékeztet arra, hogy az új kihívások leküzdéséhez új finanszírozásra van szükség, és kéri, hogy a kohéziós politikát egészítsék ki új költségvetési forrásokkal annak érdekében, hogy a tagállamok és a regionális hatóságok kezelni tudják az Uniót érintő különböző kihívásokat és válságokat;

2. megjegyzi, hogy a tagállamok a Stabilitási és Növekedési Paktum jelenlegi keretén belül kellően indokolt kérelmet nyújthatnak be további rugalmasságra az állami vagy azzal egyenértékű strukturális kiadások tekintetében, amelyeket a közigazgatás az Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERFA), a Kohéziós Alap (KA) és az Igazságos Átmenet Alap (IÁA) részeként aktivált beruházások társfinanszírozása révén támogat; emlékeztet arra, hogy a Bizottságnak gondosan meg kell vizsgálnia a vonatkozó kérelmet, amikor a Stabilitási és Növekedési Paktum prevenciós vagy korrekciós ága alapján – az ERFA, a KA és az IÁA által társfinanszírozott beruházások stratégiai jelentőségét tükröző módon – meghatározza a költségvetési kiigazítást.
3. megerősíti a kohéziós politika iránti szilárd elkötelezettségét, amely a közösségi vívmányok részét képezi, ennél fogva elválaszthatatlan az európai projektől, és a tagállamok és régiók közötti szolidaritás elvén alapul; hangsúlyozza, hogy a kohéziós politika korszerű és rugalmas eszköznek bizonyult, amely szükséghelyzetben gyorsan bevethető; hangsúlyozza, hogy a kohéziós politikai programokban továbbra is a kohéziós politika azon eredeti céljának kell elsődleges szerepet betöltenie, hogy előmozdítsa és támogassa a tagállamok és régiók „átfogó harmonikus fejlődését”; hangsúlyozza azonban, hogy a kohéziós politika nem válhat finanszírozási forrássá a költségvetési rugalmasság hiányosságainak pótlására, és nem szembesülhet költségvetési megszorításokkal a válságra válaszul, és hogy hosszú távú beruházási politikaként a kohéziós politikának elő kell segítenie a régiók felkészítését a jövőbeli kihívásokra;
4. hangsúlyozza, hogy a többéves pénzügyi keretről szóló tárgyalások késedelme jelentős csúszásokat eredményez a programozási időszakban, és ezek érintik az irányító hatóságokat és a kedvezményezetteket; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gyorsítsák fel a partnerségi megállapodások és operatív programok elfogadását, mivel a kohéziós politika hosszú időn keresztül tartó nem teljes mértékű kihasználása a jelenlegi többéves pénzügyi keret végrehajtási időszakának második részében abnormális kifizetési hátralékokhoz vezet, ami további nyomást gyakorol a kifizetésekre a 2027 utáni többéves pénzügyi keretről szóló tárgyalások során; felszólítja ezért a Bizottságot, hogy értékelje a közös rendelkezésekről szóló rendeleten belül két különálló rész, nevezetesen a tartalommal kapcsolatos rész (politikai) és a többéves pénzügyi kerethez kapcsolódó rész (pénzügyi források) létrehozásának jogi lehetőségét a 2027 utáni programozási időszakra; úgy véli, hogy a tartalommal kapcsolatos részt a többéves pénzügyi kerettel kapcsolatos rész előtt kell megtárgyalni és lezárni, hogy az irányító hatóságok időben megkezdhesék az előkészítést; hangsúlyozza, hogy ennek keretében mielőbb el kell fogadni a következő többéves pénzügyi keretet annak érdekében, hogy a tagállamok, valamint a regionális és helyi hatóságok világos képet kapjanak pénzügyi kereteikről, és képesek legyenek politikai döntéseket hozni és beruházási prioritásokat meghatározni;
5. üdvözli a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközt, amelynek fontos szerepe van a koronavírus-világjárvány gazdasági és társadalmi hatásának enyhítésében, valamint az európai gazdaságok és társadalmak fenntarthatóbbá, reziliensebbé tételében, illetve a zöld és digitális átállás kihívásaira és lehetőségeire való jobb felkészültségének biztosításában; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell a kohéziós politikával való kiegészítő jelleget és szinergiát; sajnálja, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz nem rendelkezik területi dimenzióval és újfent hangsúlyozza a partnerségi elv

uniós területi politikákban betöltött fontos szerepét; sajnálja, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz alkalmazása rendkívül központosított volt, és nem konzultáltak a régiókkal és az önkormányzatokkal, továbbá hangsúlyozza, hogy az uniós politikák és fellépések kialakítása és végrehajtása során figyelembe kell venni az EUMSZ 174. cikkében meghatározott célkitűzéseket, és hozzá kell járulni azok eléréséhez; úgy véli továbbá, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz által finanszírozott nemzeti helyreállítási tervek nem befolyásolhatják az esb-alapok igénybevételeének lehetőségét;

6. hangsúlyozza, hogy az Európai Számvevőszék bírálta az éghajlatváltozás mérséklése és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás közötti különbségtétel hiányát; hangsúlyozza, hogy a jövőbeli kohéziós politikának magában kell foglalnia ezt a különbségtételt a kiadások nyomon követésében és a tematikus koncentrációban; hangsúlyozza, hogy világszerte az éghajlatváltozás jelenti a legkomolyabb fenyegetést az emberi társadalmakra nézve, és az összes régióra hatással van; hangsúlyozza ezért, hogy fokozni kell az éghajlatváltozás elleni küzdelemre és az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló erőfeszítéseket; hangsúlyozza, hogy a kohéziós politikának támogatnia kell az éghajlati szempontok határozott érvényesítését;
7. üdvözli, hogy a Bizottság bevezette az IÁA-t, hogy támogassa a karbonsemlegességre való átállás során kihívásokkal szembesülő régiókat; sürgeti a vonakodó tagállamokat, hogy folytassák annak végrehajtását, és felhívja a Bizottságot, hogy vonja le az IÁA végrehajtása során levont tanulságokat; kéri, hogy a 2027 utáni programozási időszakban hozzanak létre egy új alapot, az IÁA II-t, NUTS 3 szinten, felülvizsgált elosztási módszerrel; úgy véli, hogy az alapot teljes mértékben integrálni kell a közös rendelkezésekről szóló rendeletbe, a megosztott irányítás és a partnerség elveinek alkalmazása mellett; úgy véli, hogy az egy főre jutó magas szén-dioxid-kibocsátású régióknak, valamint az átalakulóban lévő iparágaknak hozzá kell férniük ehhez az alaphoz, amelynek a jelenlegi IÁA-nál több pénzügyi eszközzel és szélesebb hatókörrel kell rendelkeznie; kéri, hogy az új IÁA II tegyen különbséget az éghajlatváltozás mérséklése és az ahhoz való alkalmazkodás között, és hangsúlyozza, hogy egyszerű struktúrát kell kialakítani a jövőbeli kohéziós politika számára;
8. üdvözli a „ne árts a kohézióknak” elvét, ami azt jelenti, hogy egyetlen intézkedés sem akadályozhatja a konvergenciafolyamatot, és nem járulhat hozzá regionális egyenlőtlenségek kialakulásához; úgy véli, hogy a Régiók Európai Bizottságát be kell vonni ezen elv kialakításába, és azt jogszabályba kell foglalni annak érdekében, hogy alkalmazási köre és módzatai egyértelműen meghatározásra kerüljenek és az uniós politikákban horizontális elvként legyenek rögzítve;
9. megjegyzi, hogy bár a kohéziós politika nem válságkezelési eszköz, a félidős felülvizsgálatot követően is fenn kell tartani a jelenlegi időszakhoz hasonló, fel nem osztott rugalmassági összeget a régiók rezilienciájának és reagálóképességének megerősítése érdekében, lehetővé téve számukra az új és jövőbeli kihívások kezelését és az aszimmetrikus sokkok enyhítését; fenntartja, hogy a 2027 utáni többéves pénzügyi keretben fokozott finanszírozással rendelkező erős kohéziós politikát kell biztosítani, azonban ezt a politikát nem szabad minden új kihívás kezelésére felhasználni; felkéri a Bizottságot, hogy 2022-től tegyen javaslatot a 2021. évi fel nem használt kohéziós előirányzatok további rugalmasság érdekében történő igénybevétele, hogy

megoldásokat találjanak az uniós finanszírozású infrastrukturális projektek (közlekedés, energia, digitális stb.) megnövekedett költségeire; emlékeztet arra, hogy a nyersanyagok és az építőanyagok ára számos uniós finanszírozású infrastrukturális projekt végrehajtását veszélyezteti;

10. hangsúlyozza, hogy az elkövetkező évtizedekben világszerte az éghajlatváltozás jelenti a legkomolyabb fenyegetést az emberi társadalmakra nézve; emlékeztet arra, hogy az éghajlatváltozásnak már most is látható és kézzelfogható következménye a természeti katasztrófák és a szélsőséges időjárási jelenségek (árvizek, viharok, ciklonok, aszályok, hőhullámok, erdőtüzek stb.) számának és intenzitásának növekedése; úgy véli, hogy az Uniónak, az egyes államoknak és az egyes embereknek nagyon nagy árat kell fizetniük azért, ha nem előzik meg az éghajlatváltozást, és nem alkalmazkodnak azokhoz; szorgalmazza az EUSZA költségvetésének jelentős növelését, amely segítené a régiókat az éghajlatváltozás hatásainak előrejelzésében és enyhítésében, valamint szorgalmazza az EUSZA hatókörének bővítését annak érdekében, hogy az a köz- és magáninfrastruktúra éghajlatváltozás hatásaival szemben reziliensebb helyreállítását vagy építését is támogatni tudja; kéri a Bizottságot annak értékelésére, hogy az EUSZA költségvetése növelhető-e egyfajta biztosítás révén, amelybe a tagállamok lakosaink száma alapján éves díjat fizetnek, amelyet biztonságos eszközökbe kell befektetni és válság esetén rendelkezésre kell bocsátani;

11. úgy véli, hogy a „Beruházás a munkahelyteremtésbe és a növekedésbe” célkitűzésre vonatkozó társfinanszírozási arány – normál körülmények esetén – az egyes prioritások szintjén ne legyen magasabb a következőknél:

a) 85% a kevésbé fejlett és a legkülső régiók számára,

b) 75% az átmeneti régiók számára, amennyiben azok fennmaradnak,

c) 70% a fejlettebb régiók számára;

úgy véli, hogy sürgős helyzetekben mindhárom arányt növelni kell a rugalmassági összeg felhasználásával;

12. úgy véli, hogy a Kohéziós Alapnak azokat a tagállamokat kell támogatnia, amelyeknek vásárlóerő-paritáson mért és a 2025 és 2027 közötti időszak uniós értékei alapján számolt egy főre jutó bruttó nemzeti jövedelme (GNI) nem éri el az EU-ban ugyanabban a referencia-időszakban mért átlagos GNI 90%-át;

13. hangsúlyozza, hogy a GDP mint a fejlődés egyetlen mutatója nem veszi figyelembe a környezeti fenntarthatóságot, az erőforrás-hatékonyságot, az integrációt és a társadalmi haladást; emlékeztet arra, hogy a gazdasági kérdések mellett az egészségügy, az oktatás, a fenntarthatóság, a méltányosság és a társadalmi befogadás az uniós fejlesztési modell szerves részét képezik; kéri, hogy a GDP-t egészítsék ki olyan új kritériumokkal (pl. társadalmi, környezeti, demográfiai), amelyek jobb társadalmi-gazdasági áttekintést nyújtanak a régiókról, amelyekkel kezelhetők az olyan új európai prioritások, mint az európai zöld megállapodás vagy a szociális jogok európai pillére, és amelyek jobban tükrözik az ökológiai, digitális és demográfiai átállást és az emberek jóllétét;

14. javasolja – különösen az előttünk álló új kihívások fényében –, hogy induljon

eszmecsere a kohéziós politikának az EU hosszú távú stratégiai célkitűzéseinek megvalósításához való hozzájárulásáról; úgy véli, hogy a zöld és a digitális átállás továbbra is nagy kihívást jelent, amelyre az új egyenlőtlenségek kialakulásának elkerülése érdekében összpontosítanunk kell a beruházásainkat; felkéri a Bizottságot, a tagállamokat és az irányító hatóságokat, hogy a párbeszéd megerősítésével közösen törekedjenek azon stratégiai célkitűzések meghatározására, amelyekhez a jövőbeli kohézió várhatóan hozzájárul;

15. megjegyzi, hogy a legtöbb tagállamban még mindig léteznek „rozsdáövezetek”; szorgalmazza e régiók ipari, társadalmi és ökológiai átállását, és úgy véli, hogy a régi iparágak, például az acél- és az alumíniumágazat átállása potenciálisan negatív hatásainak kezelése és ezen iparágak fejlődésének támogatása érdekében az IÁA II. forrásait lehetőség szerint ezek korszerűsítésére, az ipari átalakulás által érintett egyes régiók igényeire szabott intelligens szakosodási stratégiák létrehozására kell fordítani, előmozdítva az innováción alapuló növekedést és biztosítva a növekedés előnyeinek elterjedését;
16. úgy véli, hogy míg az ipari átalakulással érintett egyes régiók sajátos kihívásokkal, például az ipar leépítésével szembesülnek például az ipari termelés feltörekvő gazdaságokba történő kiszervezése, az alacsony termelékenység és a jövőorientált szakmákra vonatkozó valódi stratégia hiánya miatt, más régiókban viszonylag jelentős potenciál rejlik többek között a feldolgozóipar hagyományainak, valamint a helyi rés piacokat ellátó ágazatokban végzett kifinomult innovációs tevékenységeknek köszönhetően; megjegyzi, hogy az iparosodottabb régiók reziliensebbek a különböző gazdasági és társadalmi sokkhatásokkal szemben, és felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki ambiciózus újraparosítási politikát az uniós régiók számára; kiemeli a helyi és regionális termelés és fogyasztás fontosságát; kéri, hogy a felzárkóztatási kezdeményezésből levont tanulságokra építve indítsanak külön uniós kezdeményezést az Unió alacsony növekedési rátájú és szegényebb régióinak támogatására, amelyek mind belső, mind külső összevetésben eltérnek az uniós átlagtól; megismétli, hogy helyi szintű szakpolitikai döntéshozatalra van szükség, amely megfelelően elemzi az alacsony növekedési mintákat és a kezelésükhöz szükséges eszközöket;
17. megjegyzi, hogy 2019-ben az EU lakosságának több mint egynegyede élt olyan régióban, ahol a reál GDP még mindig nem állt vissza a 2007-es pénzügyi válság előtti szintre, különösen Görögországban, Cipruson, Olaszországban és Spanyolországban; hangsúlyozza, hogy a Covid19 által okozott gazdasági és társadalmi válság ismét nagyobb hatással volt ugyanezekre az államokra;
18. hangsúlyozza, hogy támogatni kell a vidéki térségeket sokféleségük és potenciáljuk értékelése, a közlekedési összeköttetések, a nagy sebességű széles sávú hálózatok, a szolgáltatásnyújtás, a gazdasági diverzifikáció és a munkahelyteremtés javítása, valamint az olyan kihívások leküzdésében nyújtott segítség révén, mint például a vidék elnéptelenedése, a népesség elöregedése és a vidéki területek elhagyása, általában véve a közösségek – köztük a városközpontok – hanyatlása, valamint az elégtelen egészségügyi és oktatási lehetőségek, továbbá kiemeli a városok és a vidék közötti kapcsolatok fontosságát a funkcionális városi térségek összefüggésében; hangsúlyozza, hogy különösen a fiatal nők fontos szerepet töltenek be a vidéki területeken, helyzetük azonban jellemzően bizonytalan; úgy véli, hogy az új európai Bauhaus kezdeményezés

hozzájárulna a vidéki területek vonzóbbá tételéhez; megjegyzi, hogy mindezen intézkedések segítenék a növekvő városokat az előttük álló kihívások kezelésében;

19. hangsúlyozza a fenntarthatóbb mobilitási megoldások fontosságát az egész EU-ban; felhívja a Bizottságot, hogy mozdítsa elő az intelligens és zöld mobilitást és a fosszilis tüzelőanyagok fokozatos megszüntetését az uniós zöld megállapodáshoz és az „Irány az 55%!” intézkedéscsomaghoz való hozzájárulás érdekében; kiemeli a zöld megállapodás és az „Irány az 55%!” fontosságát, és megjegyzi, hogy a regionális és helyi szintű beruházások elengedhetetlenek ezek sikeres megvalósulásához; sürgeti a Bizottságot, hogy továbbra is támogassa az éghajlattal kapcsolatos kiadásokat, és erősítse meg a jelentős károkozás elkerülését célzó elvet;
20. kiemeli a vidékfejlesztés többdimenziós jellegét, amely túlmutat a mezőgazdaságon; újfent hangsúlyozza, hogy az uniós jogalkotási kezdeményezések vidéki térségekre gyakorolt hatásának értékelése érdekében létre kell hozni egy, a vidék szempontjait figyelembe vevő mechanizmust; megjegyzi ugyanakkor, hogy a vidéki térségekben élő emberek csupán 11,5%-a dolgozik a mezőgazdaságban, az erdészetben és a halászatban; szorgalmazza ezért, hogy az EMVA-t külön alapként újra integrálják a közös rendelkezésekről szóló rendelet stratégiai keretébe; hangsúlyozza, hogy a kohéziós politikai alapokban való részvétel – integrált, több alpból finanszírozott megközelítés révén – megerősíti a mezőgazdaságon kívüli vidéki területekre és a regionális fejlesztésre irányuló beruházások lehetőségeit és szinergiáit; kiemeli, hogy a LEADER program, amelynek célja, hogy bevonja a helyi szereplőket a vidéki területekre vonatkozó stratégiák kidolgozásába és végrehajtásába, a döntéshozatalba és a források elosztásába, értékes módon járul hozzá a vidékfejlesztéshez;
21. kéri, hogy a kohéziós politikában és valamennyi uniós szakpolitikában erősítsék meg az EUMSZ 174. és 349. cikkét az abban meghatározott célok megvalósításának elősegítése érdekében; sajnálja, hogy a 8. kohéziós jelentés nem szentel különös figyelmet a súlyos és állandó természeti és demográfiai hátrányokkal küzdő régiókban, például a legkülső régiókban, a gyéren lakott legészakibb régiókban, valamint a szigeti, a hegyvidéki és a határokon átnyúló régiókban a gazdasági, társadalmi és területi kohézió elérése terén elért eredményeknek; emlékeztet arra, hogy a kohéziós politika létfontosságú szerepet játszik a legkülső régiókban; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy e régiók számára testre szabott programokat és intézkedéseket dolgozzanak ki, és hangsúlyozza, hogy fenn kell tartani a kifejezetten e régiók számára kialakított valamennyi intézkedést, mivel a legkülső régiók többsége még mindig a kevésbé fejlett régiók közé tartozik, és a 30 legalacsonyabb egy főre jutó GDP-vel rendelkező 30 uniós régió közül 6 ebbe a kategóriába tartozik; ezzel összefüggésben megerősíti, hogy a dinamikus regionális együttműködés fontos szerepet töltsön be a legkülső régiókban rejlő lehetőségek kiaknázásában;
22. meggyőződése, hogy meg kell erősíteni a kisvárosok, városok és falvak szerepét a helyi gazdaságok támogatása és a demográfiai és éghajlati kihívások kezelése érdekében; megerősíti, hogy a vidéki területek zsugorodásának megelőzése érdekében kapcsolatokra van szükség város és vidék között, továbbá funkcionális térségeken alapuló stratégiákat kell kidolgozni, különös tekintettel a kis- és közepes méretű városokra; hangsúlyozza, hogy egyedi területi megközelítéseket kell alkalmazni és be kell fektetni különösen az intelligens falvak kezdeményezésbe, amelynek célja a vidéki

szolgáltatások újjáélesztése a digitális és társadalmi innováción keresztül; hangsúlyozza, hogy a különböző finanszírozási eszközök – például az EMVA, az ERFA, az ESZA+ és az Európai Tengerügyi, Halászati és Akvakultúra-alap – közötti szinergiák fontosak ahhoz, hogy a több alpból finanszírozott megközelítés révén megfelelő szintű finanszírozást lehessen nyújtani a vidéki területek számára;

23. ismételten hangsúlyozza, hogy a kohéziós politika fontos szereppel bír az emberek életkörülményeinek harmonizálása és javítása terén az egész Unióban; megjegyzi azonban, hogy egyre több a hátrányos helyzetű és elszegényedett terület, többek között a fejlettebb régiókban és területeken; hangsúlyozza, hogy bár a városok a növekedés és az átállás regionális mozgatórugói, és az ottani élet és munka számos előnnyel jár, a magas népességkoncentráció és az átlagot meghaladó népességnövekedés egyes városi területeken hatással lehet a lakhatás megfizethetőségére, a szennyezés szintjére és az életminőségre is; ezért kéri a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatot az új európai Bauhaus kezdeményezésre, amely a 2027 utáni időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret uniós programja lenne, és amely olyan új forrásokon alapuló célzott költségvetéssel rendelkezne, amelyek megoldásokat kínálnának a fenntartható és innovatív városi területek fejlesztésére; úgy véli, hogy a városi hatóságok számára közvetlen hozzáférést kell biztosítani az uniós finanszírozáshoz; újfent hangsúlyozza azoknak a biztosítékoknak a fontosságát, amelyek elkerülnék a jogállamisági mechanizmus aktiválásának hatálya alá tartozó országokban lévő regionális és helyi önkormányzatok méltánytalan megbüntetését, és kéri a Bizottságot, hogy alakítson ki lehetőségeket arra, hogy a forrásokat közvetlenül a végső kedvezményezettekhez juttassa el;
24. hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni a vidéki és helyi fejlesztés alulról felfelé építkező megközelítését, amely a társadalmi innováció és kapacitásbővítés eszköze, ezáltal lehetővé téve a vidéki polgárok számára, hogy magukénak érezzék területeik fejlesztését; újfent hangsúlyozza ezért, hogy a helyi és regionális önkormányzatokat, valamint a nem kormányzati szervezeteket és a polgárokat teljes mértékben be kell vonni a döntéshozatali és végrehajtási folyamatba annak biztosítása érdekében, hogy az igények kezelése megfelelően történjen; megjegyzi, hogy a helyi szinten meglévő potenciált jobban ki lehetne aknázni a közösségvezérelt helyi fejlesztés megerősítése és elősegítése révén; úgy véli, hogy a közösségvezérelt helyi fejlesztést kötelezővé kell tenni a tagállamok számára;
25. hangsúlyozza, hogy a társadalmaknak és a gazdaságoknak fel kell szabadítaniuk kreatív potenciáljukat a szén-dioxid-semlegességre való átállás jelentette kihívások kezelése során, például a régi ipari régiók esetében, amelyeknek a kreatív ipart az átállási folyamatok multidiszciplináris katalizátoraként kell felhasználniuk, a kulturális és kreatív iparágak ötleteit beépítve a közigazgatási folyamatokba; úgy véli, hogy az irányító hatóságok segíthetik a régi ipari régiókat; hangsúlyozza ezért, hogy támogatni kell a multidiszciplináris együttműködést; kiemeli továbbá a kultúra kohéziós politikában betöltött fontos szerepét, amely hozzájárul a dinamikus régiók biztosításához és vonzerejük növeléséhez, a kulturális cserék ösztönzéséhez, valamint a sokszínűség és a szolidaritás előmozdításához;
26. aggodalommal veszi tudomásul az EU előtt álló, különösen bizonyos régiókban tapasztalható demográfiai kihívásokat, például a népesség elöregedését, a vidéki és

távoli területek elnéptelenedését, a más területekre, például a tengerparti és városi területekre nehezedő demográfiai nyomást, a migrációs hullámokat és a menekültek érkezését; újfent hangsúlyozza, hogy gyors és könnyű integrációjuk biztosítása érdekében azonnal kell reagálni a menekültek érkezésére; emellett arra ösztönzi a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki és hajtsanak végre konkrét intézkedéseket a képzés és foglalkoztatás előmozdítása, valamint alapvető jogok védelme érdekében; hangsúlyozza, hogy a helyi és regionális önkormányzatok, a szakmai szövetségek és a nem kormányzati szervezetek alapvető fontosságúak a vidéki és városi területeken a mobilitáshoz és a területi megközelíthetőséghez szükséges konkrét beruházási igények és alapvető szolgáltatások meghatározásához és értékeléséhez, és hogy a helyi közösségektől származó területi stratégiák kidolgozásának aktív résztvevőiként döntő szerepet kell játszaniuk; hangsúlyozza, hogy többek között a negatív demográfiai tendenciák visszafordítása érdekében a vonatkozó uniós programokba külön költségvetési választ kell belefoglalni a vidéki térségek számára;

27. hangsúlyozza, hogy javítani kell a kohéziós politika és az uniós gazdasági kormányzás közötti kapcsolódást, el kell kerülni ugyanakkor a büntető megközelítést; hangsúlyozza, hogy az európai szemeszternek meg kell felelnie az EUMSZ 174. és 175. cikke szerinti kohéziós politikai célkitűzéseknek; kéri, hogy a régiók vegyenek részt e célkitűzések megvalósításában, és határozottabb területi megközelítést szorgalmaz; szorgalmazza a makrogazdasági feltételrendszer fogalmának átgondolását, és annak a lehetőségnek a feltárását, hogy ezt a koncepciót a feltételrendszer új formáival helyettesítsék, hogy jobban tükrözzék az előttünk álló új kihívásokat; úgy véli, hogy az EU társadalmi-gazdasági helyzete, amelyet tovább súlyosbítanak a Covid19-válság következményei és az Ukrajna elleni orosz agresszió, szükségessé teszik a Stabilitási Egyezmény 2023-ig történő felfüggesztését és felülvizsgálatát;
28. megállapítja, hogy egyes közepes jövedelmű régiók a „közepes jövedelem csapdájával” szembesülnek, és gyakran szenvednek a lakosság fogyásától és elöregedésétől, a gyenge feldolgozóipartól, az alacsony növekedéstől, az innováció, a versenyképesség, a termelékenység terén elért gyenge eredményektől, az intézmények és a kormányzati alacsony szintjétől, valamint az igazságos átmenet terén elért eredmények hiányától és a globalizáció okozta sokkhatásokkal szembeni kiszolgáltatottságtól; felhívja a figyelmet e tendencia aggasztó súlyosbodására, és sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek komoly lépéseket e probléma kezelésére, és találjanak megoldásokat e régiók számára annak érdekében, hogy hosszú távon ne maradjanak le, hanem inkább támogatást kapjanak sajátos erősségeik fejlesztésében;
29. megállapítja, hogy a növekedés számos mozgatórugója továbbra is a fejlettebb régiókban és a városi területeken koncentrálódik; meg van győződve arról, hogy a jövőbeli kohéziós politika fő kihívása az lesz, hogy megfelelő támogatást nyújtson az elmaradott régiók számára, és hogy a kohéziós politikának csökkentenie kell az egyenlőtlenségeket, ugyanakkor meg kell akadályoznia e régiók lemaradását is a különböző tendenciákat és dinamikákat figyelembe véve és külön költségvetési támogatást nyújtva a vidéki területeknek, többek között a vonatkozó uniós programokban a negatív demográfiai tendenciák megfordítása érdekében;
30. aggodalommal állapítja meg, hogy az elmúlt években a tagállamok jelentősen csökkentették a szegényebb régiók finanszírozását; emlékeztet az addicionalitásra

vonatkozó uniós szabály tiszteletben tartásának fontosságára; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a nemzeti hatóságok az esb-alapok projektjeinek tervezése és végrehajtása során megfelelően vegyék figyelembe a belső kohéziót;

31. hangsúlyozza, hogy a közepes jövedelem csapdájába eső vagy annak veszélyével fenyegetett régiók eltérő jellemzőkkel rendelkeznek, és testre szabott megoldásokra van szükségük a magas színvonalú oktatásba, a humán tőkébe, a kutatásba és fejlesztésbe, a munkaerő képzésébe, a szociális szolgáltatásokba és a hatásmérséklő stratégiákba történő beruházások ösztönzése érdekében; sürgeti a Bizottságot, hogy határozza meg ezeket a régiókat annak érdekében, hogy jobban megértse a közepes jövedelem csapdájának kialakulásához vezető strukturális tényezőket, differenciált és helyi alapú megközelítés révén támogassa őket, és a következő programozási időszakban nagyobb összegeket különítsen el számukra az ESZA+ keretében;
32. úgy véli, hogy az egyszerűsítésnek a jövőbeli kohéziós politika egyik fő mozgatórugójának kell lennie; kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ne rójanak további adminisztratív terheket az irányító hatóságokra, és emlékeztet arra, hogy minimálisra kell csökkenteni a regionális és helyi hatóságok, valamint a kedvezményezettek adminisztratív terheit; felkéri a tagállamokat, hogy kerüljék el a túlszabályozást, stratégiai és lényegre törő programokat és rugalmas eszközöket dolgozzanak ki, az irányító hatóság és a kedvezményezett közötti finanszírozási megállapodásokat pedig tegyék az egyszerűsítés eszközévé; ösztönzi az egyszerűsített költségelszámolási opciók használatát, lehetőség szerint azon küszöbértékek megemelése révén, amelyek alatt az egyszerűsített költségelszámolási opciók használatát kötelezővé kell tenni; felszólítja a tagállamokat, hogy gyorsítsák fel az e-kohézió végrehajtását; kiemeli a nyomkövetési és jelentéstételi tevékenységek tekintetében a digitalizálásban rejlő lehetőségeket; felkéri továbbá a Bizottságot, hogy javítsa ellenőrzési szabályainak átláthatóságát, és terjessze ki az egységes ellenőrzés elvének alkalmazását annak érdekében, hogy elkerülje az ellenőrzések és az ugyanazon kiadások irányítási ellenőrzésének megkettőzését; úgy véli, hogy a Bizottság és az irányító hatóságok közötti kapcsolatnak objektív kritériumok kidolgozásán és megállapításán alapuló „bizalmi szerződés” irányába kell elmozdulnia, és szükségesnek tartja egy olyan címke bevezetését, amely jutalmazza azokat az irányító hatóságokat, amelyek bizonyították, hogy képesek betartani a szabályokat és csökkenteni a hibaarányukat;
33. úgy véli, hogy a Kohéziós Alapból történő megfelelő finanszírozás fenntartása különösen szükséges azon tagállamok számára, amelyekben jelentős a hiány közlekedési és környezetvédelmi infrastruktúrák tekintetében, és ahol az Alapot megosztott igazgatás keretében kezelik;
34. úgy véli, hogy a területi kohézióhoz való hozzájárulás, a különböző kormányzati szintek kezelése, az együttműködés és a koordináció biztosítása, valamint a régiók egyedülálló potenciáljának felszabadítása érdekében az uniós, a nemzeti és a regionális strukturális politikáknak helyi alapú megközelítést kell alkalmazniuk, elismerve, hogy testre szabott megoldásokra van szükség; emellett úgy véli, hogy a kohéziós politikának jobban az emberekbe történő befektetésekre kell irányulnia, mivel a régiók gazdaságát az innovációba, az emberi tőkébe, a felelősségteljes kormányzásba és az intézményi kapacitásba történő beruházások hatékony kombinációjával lehet fellendíteni;

35. megjegyzi, hogy az európai területi együttműködés a kohéziós politika egyik legfontosabb célkitűzése; kiemeli általában a területi együttműködés és különösen a határokon átnyúló együttműködés hozzáadott értékét; megállapítja, hogy a világvárvány különösen súlyosan érintette a határ menti régiókat, és hogy fellendülésük általában lassabb, mint a nagyvárosi régióké; hangsúlyozza ezért a határokon átnyúló együttműködés előtt álló akadályok elhárításának fontosságát, és rámutat arra, hogy az Európai Bizottság által javasolt határon átnyúló európai mechanizmus az akadályok több mint 50%-ának elhárítását segítette volna elő; mély sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Tanács befagyasztotta a határon átnyúló európai mechanizmussal kapcsolatos jogalkotási folyamatot; felkéri a Bizottságot, hogy tegyen meg minden szükséges kezdeményezést, beleértve a határon átnyúló együttműködési mechanizmus újraindítását is, hogy dinamikusabbá és hatékonyabbá tegye ezt az együttműködést az emberek javát szolgálva; hangsúlyozza, hogy növelni kell az Interreg finanszírozását a régiók határokon átnyúló együttműködésének támogatása érdekében; ezért hangsúlyozza, hogy a kisléptékű és határokon átnyúló projektek fontos szerepet töltenek be az emberek közötti kapcsolatteremtésben; hangsúlyozza, hogy a határokon átnyúló beruházásoknak fontos jelentősége van az innováció, a technológiaátadás, a közös megoldások és a szinergiák fokozása terén;
36. hangsúlyozza, hogy a magas színvonalú közszolgáltatásokba történő beruházások döntő szerepet játszanak a társadalmi reziliencia kiépítésében és a gazdasági, egészségügyi és szociális válságok kezelésében;
37. megjegyzi, hogy a 2021 és 2027 közötti pénzügyi időszakra vonatkozó kohéziós politika reformja hozzájárult a finanszírozás egyszerűsített és rugalmas felhasználásához a kedvezményezettek és az irányító hatóságok számára; üdvözli az európai menekültekre irányuló kohéziós fellépésben (CARE) és a koronavírusra való reagálást célzó, kiterjesztett beruházási kezdeményezésben (CRII+) javasolt rugalmasságot, amelyek bebizonyították, hogy a kohéziós politika kiváló eszköz a válsághelyzetekben; emlékeztet azonban arra, hogy a kohéziós politika egy hosszú távú beruházási politika, ezért a következő többéves pénzügyi keretben külön válságkezelési mechanizmust kell létrehozni; felszólítja a Bizottságot, hogy mérje fel az egyszerűsítési intézkedések gyakorlati hatásait, és mozdítsa elő a további egyszerűsítést – többek között digitális megoldások révén – a rugalmasságot és a polgárok részvételét; ezért kéri a tagállamokat, hogy segítsék a kedvezményezetteket, különösen a kisléptékű projektek kedvezményezettjeit, támogassák a magánkezdeményezéseket, így például a munkahelyteremtést, a kutatást, a fejlesztést és az innovációt, és hozzák közelebb a kohéziós politikát valamennyi uniós polgárhoz;
38. hangsúlyozza, hogy a jogállamiságra vonatkozó feltételrendszerről szóló rendelet²⁹ a jogállamiság tiszteletben tartását a kohéziós politika finanszírozásának feltételeként határozza meg; úgy véli, hogy a kohéziós politika végrehajtása során meg kell erősíteni a jogállamiság és az alapvető jogok tiszteletben tartását; felszólítja ezért a Bizottságot, hogy használja fel a rendelkezésére álló valamennyi eszközt annak biztosítására, hogy azon tagállamok állampolgárait, amelyekkel szemben elindították az EUMSZ 7. cikkének (1) bekezdése szerinti eljárást, ne fosszák meg az uniós alapokból származó

---

²⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2020/2092 rendelete (2020. december 16.) az uniós költségvetés védelmét szolgáló általános feltételrendszerről, HL L 433 I., 2020.12.22., 1. o.

előnyöktől a kormányaik fellépései miatt, és hogy e tagállamok regionális és helyi hatóságait ne szankcionálják a jogállamisági mechanizmus aktiválása esetén; elvárja ezért, hogy a Bizottság teljes mértékben vegye figyelembe a jogállamiság szempontjait a kohéziós politikai programok előkészítési és végrehajtási folyamata során;

39. felszólítja a tagállamokat, hogy vezessenek be nagyratörő stratégiákat a zöld, digitális és demográfiai átállást célzó köz- és magánberuházások felszabadítására szociális piacgazdaságuk modelljének a társadalom számára kedvező módon történő átalakítása érdekében;
40. ösztönzi, hogy a kritikus méretű közreműködő szervezetek koordinációjának és kompetenciáinak megerősítésével, valamint lehetőség szerint a kedvezményezettek számára egyablakos ügyintézési pontok meghatározásával csökkentsék a kohéziós alapok kezelésében és ellenőrzésében részt vevő közreműködő szervezetek számát;
41. hangsúlyozza, hogy olyan keretet kell létrehozni, amely egyszerű, egyértelmű és kiszámítható szabályok révén garantálja a jogbiztonságot, különösen az irányítás és az ellenőrzés tekintetében; kéri, hogy a szabályok visszamenőleges hatályú alkalmazását és értelmezését a lehetséges mértékig kerüljék el; javasolja, hogy kezdjenek eszmecserét az egyes évekre vonatkozó teljes hibaarány azon küszöbértékéről, amely alatt a program irányítási és ellenőrzési rendszere hatékonyan működőnek tekinthető, valamint az irányító hatóságok azon képességéről, hogy a rendelet e rendelkezésének a kedvezményezettek szankcionálása nélkül megfeleljen; úgy véli, hogy ezt a küszöbértéket 5%-ra kellene emelni;
42. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a jelek szerint az ENSZ fenntartható fejlődési céljai fokozatosan visszaszorulnak az uniós narratívában, különösen a válságok enyhítésére irányuló erőfeszítések tekintetében, ami veszélyezteti 2030-ig történő megvalósításuk esélyeit; ösztönzi, hogy az uniós kohéziós politikai alapok továbbra is határozottan kötelezzék el magukat a fenntartható fejlődési célok regionális és helyi szintű végrehajtásának elősegítése mellett, például a körforgásos gazdaság tekintetében; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy a regionális fejlesztésben tovább kell erősíteni az egyenlőség és a befogadás szempontjait; emlékeztet annak fontosságára, hogy a kohéziós politikában érvényesíteni kell a nemek közötti egyenlőséget, és kiemeli a nők különleges szerepét, különösen a távoli vidéki területeken, mivel a nők jelentős szerepet játszanak a civil társadalomban és a fenntartható gazdasági növekedésben, ugyanakkor nehézségekkel szembesülnek a munkaerőpiachoz való hozzáférés, az egyenlő munkáért járó egyenlő bérek, és az olyan közszolgáltatások terén, mint az egészségügy és a gyermekgondozás;
43. támogatja az új kohéziós politika számára a 2021–2027-es időszakra elkülönített költségvetés megemelését, amely – az intelligens, zöld és szociális fellépésekre való erőteljes összpontosítással összhangban – elegendő lesz az új innovatív projektek számára; felszólít e finanszírozások és az új európai Bauhaus programjai és fellépései közötti szoros koordinációra;
44. hangsúlyozza, hogy az emberekbe való befektetés elengedhetetlen ahhoz, hogy segítsék őket készségeik fejlesztésében, kreativitásuk kibontakoztatásában és az innováció ösztönzésében, amihez az önkéntesség minden bizonnyal hozzájárulhat; úgy véli, hogy

fenn kell tartani vagy létre kell hozni a minőségi, jól fizetett foglalkoztatást és támogatni kell a képzéseket és átképzéseket a szegénység elleni küzdelem és a migránsok és menekültek integrációjának ösztönzése érdekében, emellett erősíteni kell a társadalmi kohéziót és biztosítani kell, hogy senki se maradjon le;

45. kiemeli annak fontosságát, hogy a partnerség elve az EU kohéziós politikájának teljes programozása, végrehajtása és nyomon követése során fennmaradjon, és hogy szoros együttműködés alakuljon ki a regionális és helyi önkormányzatok, a nem kormányzati szervezetek és az egyéb érdekelt felek között; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak aktívabban kell védenie a kohéziós politikai alapokat az egyes tagállamokban a demokráciára és annak értékeire nehezedő nyomásból eredő fenyegetésektől;
46. emlékeztet arra, hogy a brexit hatása az uniós régiók esetében hozzájárult a gazdaság, a régiók közötti együttműködés, a kutatási ökoszisztémák és az oktatási és képzési rendszerek megszakadásához; felkéri az összes érintettet, hogy továbbra is támogassák az Egyesült Királyság EU-ból való kilépése által sújtott regionális és helyi hatóságokat; úgy véli, hogy a 2027 utáni kohéziós politikáról folytatott eszmecsere során továbbra is figyelembe kell venni a brexit uniós régiókra gyakorolt tartós gazdasági és társadalmi következményeit; felkéri továbbá az Egyesült Királyság kormányát, hogy finanszírozza az Egyesült Királyság Interreg programokban való részvételét;
47. emlékeztet arra, hogy az EUMSZ 175. cikke úgy rendelkezik, hogy a Bizottságnak háromévente jelentést kell benyújtania a gazdasági, társadalmi és területi kohézió elérése terén megvalósított eredményekről; úgy véli, hogy a 9. kohéziós jelentésben legkésőbb 2025 májusáig részletesen értékelni kell a Covid19-válság és az ukrajnai háború együttes hatásait;
48. szorgalmazza a finanszírozáshoz való jobb hozzáférést, amely lehetővé teszi a helyi energetikai átmenetre, ezen belül az energiahatékonyságra, a decentralizált energiahálózatokra, valamint az intenzíven a megújuló energiára irányuló beruházásokat; hangsúlyozza, hogy ebben az összefüggésben a kohéziós politikának támogatnia kell az energiahatékony felújítást annak érdekében, hogy erőforrásokat takarítson meg, és mindenki számára lakhatást biztosítson; hangsúlyozza továbbá a történelmi és társadalmi-gazdasági szempontból jelentős épületek megőrzésének és átalakításának szükségességét;
49. felszólítja a Bizottságot, hogy vegye fontolóra annak lehetőségét, hogy a kohéziós politika keretében a tagállamok és a regionális és helyi hatóságok által az esb-alapok keretében eszközölt kiadásokat ne tekintsék a Stabilitási és Növekedési Paktumban meghatározott nemzeti vagy azzal egyenértékű strukturális kiadásoknak, különösen, ha azok nem térnek el a Párizsi Megállapodás célkitűzéseinek teljesítésétől;
50. hangsúlyozza, hogy az állami támogatási szabályokat össze kell hangolni az uniós politikákkal annak érdekében, hogy a kohéziós politikai programok, amelyeknek minden állami támogatási szabályt be kell tartaniuk, ne kerüljenek hátrányos helyzetbe más uniós politikákhoz képest, amelyek mentesülnek e szabályok alól; kéri továbbá, hogy lehetőség szerint vezessék be az állami támogatási rendszernek való megfelelés véelmét annak érdekében, hogy valamennyi uniós beruházási politikát egyenlő esélyekkel rendelkezzen, és elkerüljék a köztük kialakuló versenyt;

51. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy továbbra is tegyenek erőfeszítéseket a kommunikáció és a láthatóság megerősítése érdekében a stratégiai jelentőségű műveletekre vonatkozó információk cseréje és a jövőbeli pályázati felhívások javítása révén; üdvözli az új Kohesio adatbázis elindítását, és kéri, hogy a weboldalt a lehető leghamarabb tegyék elérhetővé az EU valamennyi hivatalos nyelvén; hangsúlyozza, hogy a Kohesiónak adatokat kell szolgáltatnia valamennyi kohéziós és területi projektről, beleértve a vidékfejlesztéssel kapcsolatos, az EMVA által társfinanszírozott és a Leader program keretében megvalósuló projekteket is, és lehetővé kell tennie a felhasználók számára, hogy tematikus területeikkel kapcsolatos projekteket keressenek, egy olyan platform biztosítása érdekében, amely megosztja a bevált gyakorlatokat és támogatja a kiválósági projekteket;
52. hangsúlyozza, hogy más uniós szakpolitikák alááshatják a kohéziót; üdvözli ezért a Bizottság azon elképzelését, hogy a horizontális politikáknak magukban kell foglalniuk a regionális szempontú vizsgálatot, és felkéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, hogy más politikák milyen hatást gyakorolnak a kohéziós politika hatékonyságára;
53. kiemeli, hogy a kohéziós politika kiadásai – az összes többi uniós kiadáshoz hasonlóan – korrupcióhoz és csaláshoz kapcsolódó szabálytalan tevékenységek tárgyát képezhetik; felszólít az érintett ügynökségek és szervezetek, nevezetesen az Európai Ügyészség és az Európai Csalás Elleni Hivatal megfelelő finanszírozására és megfelelő számú személyzet biztosítására annak érdekében, hogy megfelelően folytathassák a vizsgálatokat és vissza tudják fizettetni a helytelenül felhasznált pénzeszközöket; felszólítja a Bizottságot, hogy végezzen mélyreható értékelést az uniós forrásokkal való visszaélés és a jogállamiság megsértésének megelőzése érdekében, és a partnerségi megállapodások és a kohéziós politikai programok jóváhagyása előtt biztosítsa az Alapjogi Chartának való megfelelést;
54. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság REPowerEU javaslata nagyobb teret biztosít a költségvetési előirányzatoknak a kohéziós politikából a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközbe történő átcsoportosítására; hangsúlyozza, hogy 2030-ig a kohéziós politika forrásaiból több mint 100 milliárd eurót fordítanak majd energetikai átállásra, dekarbonizációra és megújuló energiaforrásokra; ezért a kohéziós politika végrehajtásának felgyorsítására szólít fel;
55. rámutat arra, hogy a Bizottság erről szóló közleményében (COM(2021)0689) meghatározott, az élelmiszer-ellátás és az élelmezésbiztonság válság idején történő biztosítását célzó vészhelyzeti terv hatékony és harmonizált uniós szintű végrehajtására van szükség;
56. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, a Régiók Európai Bizottságának, valamint a tagállamok nemzeti és regionális parlamentjeinek;

INDOKOLÁS

A Bizottság 2022. február 9-én, néhány hónappal a 2021–2027-es finanszírozási időszakra vonatkozó közös rendelkezésekről szóló rendelet elfogadása után tette közzé a nyolcadik kohéziós jelentést. Ebben az összefüggésben az előadó arra törekedett, hogy levonja a Bizottság által közzétett jelentés tanulságait, és a közös rendelkezésekről szóló rendeletről folytatott tárgyalások során levont tanulságokkal együtt azokat vegye a kohéziós politika jövőjére vonatkozó konkrét javaslatok alapjául.

Az Európai Bizottság jelentése megállapítja, hogy a kohéziós politika háromféleképpen nyújthat biztonságot az európaiaknak: először is azért, hogy kedvező gazdasági perspektívát kínál régióink számára; másodsor, az életminőséggel, a foglalkoztatási lehetőségekkel és a társadalmi befogadással kapcsolatos aggodalmaik kezelése révén; harmadszor pedig annak biztosításával, hogy az új kihívásokkal való szembenézés költségei és hasznai méltányosan oszlanak meg.

Az utolsó finanszírozási időszakra vonatkozó tárgyalások tanulságait levonva az előadó arra a következtetésre jutott, hogy valószínűtlennek tűnik, hogy a programok időben elinduljanak, ha a többéves pénzügyi keretről szóló tárgyalások rendszerint késleltetik a közös rendelkezésekről szóló rendeletről szóló tárgyalásokat és a programok elindítását. Az előadó ezért – e probléma megoldása érdekében – azt javasolja, hogy egyetlen közös rendelkezésekről szóló rendelet legyen, azonban az két külön részből álljon: az egyik a politikai szempontokkal, a másik pedig a pénzügyi kérdésekkel foglalkozzon. Az előadó reméli, hogy a régiók ezt követően már korábban támaszkodhatnak a politikai tárgyalások eredményére, és így elkezdhetik programjuk kidolgozását.

A jelentés kiemelte, hogy az elkövetkező 30 évben az EU növekedését a zöld és digitális átállás fogja vezérelni. Ezek új lehetőségeket teremtenek, azonban jelentős strukturális változásokat tesznek szükségessé, amelyek valószínűleg új regionális egyenlőtlenségeket eredményeznek. A Bizottság jelentésével összhangban az előadó amellet érvel, hogy az új „IÁA II” révén támogatni kell a régiókat abban, hogy 2050-ig áttérjenek a klímasemlegességre, és elkerüljék új regionális egyenlőtlenségek kialakulását. Az „IÁA II” költségvetésének ki kell egészítenie a jelenlegi kohéziós alapokat, és az IÁA II-t teljes mértékben integrálni kell a közös rendelkezésekről szóló rendeletbe és a partnerség elvébe. Az alapnak támogatnia kell azokat a régiókat, ahol magas az egy főre jutó CO₂-kibocsátás, valamint az átalakulóban lévő iparágakat, például az acél- vagy alumíniumágazatot. A régióknak (NUTS 3 szinten) kategóriájuktól függetlenül hozzá kell férniük az „IÁA II-höz”.

A kohéziós politika további egyszerűsítése érdekében és egy új, a legtöbb átmeneti régióra kiterjedő „IÁA II” létrehozása érdekében az előadó azt javasolja, hogy ne legyenek többé átmeneti régiók, hanem csak kevésbé fejlett és fejlettebb régiók. Az uniós átlag GDP-jének 90%-át nem meghaladó egy főre jutó GDP-vel rendelkező kevésbé fejlett régióknak 85%-os társfinanszírozásban, az uniós átlag GDP-jének 90%-át meghaladó egy főre jutó GDP-vel rendelkező fejlettebb régióknak pedig 70%-os társfinanszírozásban kell részesülniük.

A Bizottság jelentése kiemeli az EU által az európai zöld megállapodással kapcsolatban elfogadott kötelezettségvállalásokat, amelyek célja, hogy az uniós gazdaság 2050-re

klímasemlegessé váljon. Ehhez az üvegházhatást okozó gázok (ÜHG) kibocsátásának gyors csökkentésére, a környezetbarát technológiákba való beruházások növelésére és a természeti környezet védelmére lesz szükség. Az Unión belül a szárazföldi, édesvízi és tengeri ökoszisztémákban továbbra is csökken a biológiai sokféleség és romlanak az ökoszisztéma-szolgáltatások. A 2021–2027-es programozási időszakban ERFA és a Kohéziós Alap az uniós hozzájárulás 30%-ával, illetve 37%-ával járul hozzá az uniós költségvetés számára meghatározott éghajlat-politikai célkitűzések elérése érdekében támogatott kiadásokhoz. Ugyanakkor nincs különbségtétel az éghajlatváltozás mérséklése és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás között, amit többek között az Európai Számvevőszék is bírál. Ezért nem világos, hogy a kohéziós politika mennyivel járul hozzá az EU 2050-ig megvalósítandó klímasemlegességi célkitűzéséhez. Az előadó alapvető fontosságúnak tartja, hogy a következő programozási időszakban különbséget tegyenek e kettő között, mivel a kohéziós politika olyan uniós eszköz, amely hatással lehet a régiók jövőjének alakulására.

A Bizottság jelentése megállapítja, hogy egyes tagállamokban fokozott nyomás nehezedik a demokráciára és annak értékeire. A nagyvárosokban, kisvárosokban, vidéki területeken, part menti területeken és a szigeteken tevékenykedő helyi szereplők bevonását célzó területi eszközök, valamint a kohéziós politikában a partnerségi elv segíthet a demokráciára nehezedő nyomás kezelésében azáltal, hogy erősíti az európai politikák iránti elkötelezettséget. Az előadó mindazonáltal úgy véli, hogy a Bizottságnak további lépéseket kell tennie az uniós költségvetés védelme érdekében ezekben a tagállamokban.

A mezőgazdaság, az erdőgazdálkodás és a halászat aránya az EU vidéki régióiban 2000 és 2018 között 21%-ról 11,5%-ra csökkent, amint azt a Bizottság az EU vidéki területeire vonatkozó hosszú távú jövőképeről szóló közleményében és a nemzeti és regionális döntéshozók eszköztáráról szóló jelentésében megállapította. Az előadó ezért szükségesnek tartja, hogy az EMVA többet fektessen be az olyan, vidéki területeken élők szükségleteibe, akik nem dolgoznak ezekben az ágazatokban, és olyan problémákkal szembesülnek, mint például a vidék elnéptelenedése, a városközpontok közösségeinek hanyatlása, a megfelelő egészségügyi szolgáltatásokkal nem rendelkező területek vagy a széles sávú infrastruktúra hiánya. Ennek elérése érdekében az előadó amellet érvel, hogy előnyös lenne, ha az EMVA a CPR ernyőrendeletének hatálya alá tartozna.

Az Európai Bizottság jelentése külön felhívja a figyelmet a „közepes jövedelem csapdájában” lévő régiókra. A fejlődés csapdájának jövőbeli elkerülése érdekében a kevésbé fejlett régióknak meg kell erősíteniük az oktatást és a képzést, növelniük kell a kutatási és innovációs beruházásokat, és javítaniuk kell intézményeik minőségét. E megállapítások fényében az előadó alapvető fontosságúnak tartja, hogy a Bizottság meghatározza ezeket a régiókat, és a következő programozási időszakban az ESZA+ által biztosított finanszírozás nagyobb hányadát fordítsa az oktatásra.

23.6.2022

VÉLEMÉNY A KÖLTSÉGVETÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Regionális Fejlesztési Bizottság részére

a gazdasági, társadalmi és területi kohézióról az Unióban: a 8. kohéziós jelentésről
(2022/2032(INI))

A vélemény előadója: Karlo Ressler **JAVASLATOK**

A Költségvetési Bizottság felkéri a Regionális Fejlesztési Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele az alábbi javaslatokat:

1. hangsúlyozza, hogy a kohéziós politika kulcsfontosságú szerepet játszik a gazdasági, társadalmi és területi konvergencia EU-szerte történő előmozdításában; aggodalmát fejezi ki azonban a tartós egyenlőtlenségek, a társadalmi-gazdasági különbségek és az egyenetlen népességfogyás miatt, mivel a Covid19-világjárvány nyomán számos kevésbé fejlett régió lemaradt és „fejlődési csapdába” került; meggyőződése ugyanakkor, hogy a kohéziós politika csak akkor töltheti be a beruházások és a munkahelyteremtés motorjaként betöltött jelenlegi szerepét, ha szilárd finanszírozással rendelkezik;
2. emlékeztet arra, hogy a kohéziós politikának hozzá kell járulnia az általános uniós szakpolitikai célkitűzések és célok – nevezetesen az ENSZ fenntartható fejlődési céljai, a Párizsi Megállapodás és a szociális jogok európai pillére – végrehajtásához, és hogy meg kell felelnie olyan horizontális elveknek, mint az alapvető jogok tiszteletben tartása, a megkülönböztetésmentesség és a jelentős károkozás elkerülését célzó elv;
3. hangsúlyozza, hogy a kohéziós politikának továbbra is támogatnia kell az éghajlatváltozás elleni küzdelmet, amely aránytalan mértékben sújtja az alulfejlett régiókat, főként az Európa déli és keleti részén található régiókat, valamint támogatnia kell a méltányos és igazságos átállást, különös tekintettel az energiaszegénységre, a nemek közötti egyenlőségre és annak érvényesítésére, a vállalkozói készségre, a foglalkoztatásra, az oktatásra és képzésre, a kutatásra, az innovációra és az infrastruktúra-fejlesztésre, miközben kezeli a képzett munkaerő elvándorlásának problémáját;
4. kéri, hogy a kohézió terén fordítsanak különös figyelmet az alacsony növekedésű és szegényebb régiókra, építve a „Catching-Up” kezdeményezésből levont tanulságokra; hangsúlyozza, hogy a kohéziós politika végrehajtása során területi vizsgálatra és hatásvizsgálatokra van szükség, és várakozással tekint az erre vonatkozó konkrét iránymutatások közzétételéig;
5. aggodalmát fejezi ki a világjárvány és az ukrajnai háború kohéziós politika végrehajtására gyakorolt hatása, a tagállamok társadalmi és gazdasági helyzete, valamint a helyi és regionális szereplők fejlesztési kilátásai miatt, rámutat arra, hogy az

ukrán menekültek jelenlegi beáramlása aránytalanul nagy mértékben érinti a szomszédos tagállamokat, ami azzal a veszéllyel jár, hogy tovább súlyosbítja a társadalmi-gazdasági egyenlőtlenségeket; felszólítja a Bizottságot, hogy értékelje a világjárványnak és az ukrajnai háborúnak a projektek végrehajtására gyakorolt hatását, és terjessze elő a szükséges kiigazításokat a teljes körű végrehajtás biztosítása érdekében, beleértve adott esetben az érintett projektek végrehajtásának meghosszabbítását is;

6. emlékeztet arra, hogy a 2021 és 2027 közötti 392 milliárd eurós költségvetéssel rendelkező kohéziós politika továbbra is az EU elsődleges beruházási eszköze, és megjegyzi, hogy a tagállamokban a közberuházások aránya jelentősen nőtt a 2014 és 2020 közötti időszakban a nemzeti közberuházások gazdasági és pénzügyi válság miatti visszaesése miatt, ami a szegényebb régiókat különösen nagy mértékben sújtotta; kiemeli az addicionalitás szabályának fontosságát;
7. hangsúlyozza, hogy bár a pénzügyi eszközök nagyobb szerepet játszhatnak a magánszektor beruházásainak felszabadításában, azoknak ki kell egészíteniük a közvetlen támogatásokat; úgy véli, hogy a regionális és a helyi hatóságok számára közvetlen hozzáférést kell biztosítani a kohéziós alapokhoz;
8. kiemeli a határokon átnyúló projektek és beruházások fontosságát, és sürgeti a Bizottságot, hogy dolgozzon ki olyan finanszírozási lehetőségeket, amelyek (az Interregen keresztül) közelebb hozzák egymáshoz a különböző régiók szereplőit;
9. kiemeli, hogy a kohéziós politika kiadásai – az összes többi uniós kiadáshoz hasonlóan – korrupcióhoz és csaláshoz kapcsolódó szabálytalan tevékenységek tárgyát képezhetik; felszólít az érintett ügynökségek és szervek, nevezetesen az Európai Ügyészség és az Európai Csalás Elleni Hivatal megfelelő finanszírozására és megfelelő számú személyzet biztosítására annak érdekében, hogy megfelelően folytathassák a vizsgálatokat és vissza tudják fizettetni a helytelenül felhasznált pénzeszközöket; felszólítja a Bizottságot, hogy végezzen mélyreható értékelést az uniós forrásokkal való visszaélés és a jogállamiság megsértésének megelőzése érdekében, és a partnerségi megállapodások és a kohéziós politikai programok jóváhagyása előtt biztosítsa az Alapjogi Chartának való megfelelést;
10. aggodalmát fejezi ki a 2021 és 2027 közötti időszakra vonatkozó kohéziós politika végrehajtásában tapasztalható jelentős késedelem miatt; felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a nemzeti hatóságok a strukturális és beruházási alapok keretében működő projektek kidolgozása és végrehajtása során megfelelően vegyék figyelembe a belső területi kohéziót; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gyorsítsák fel a partnerségi megállapodások és az operatív programok elfogadását; hangsúlyozza, hogy a kohéziós alapok hosszú időn keresztül tartó nem teljes mértékű kihasználása a jelenlegi többéves pénzügyi keret második részében abnormális kifizetési hátralékokhoz vezethet, ami további nyomást gyakorol a kifizetésekre és a fennálló kötelezettségvállalásokra (RAL) a 2027 utáni többéves pénzügyi keretről szóló tárgyalások során;
11. emlékeztet arra, hogy a 2021. évi késedelmes végrehajtás miatt a tagállamok nem kötöttek le 46,4 milliárd eurót az uniós költségvetés 2a. fejezete alatt; felszólítja ezért a

Bizottságot, hogy értékelje az uniós források nem kellő mértékű felhasználásának kockázatát, és adott esetben terjessze elő a 2021–2027-es programok teljes körű végrehajtásának biztosításához szükséges kiigazításokat; további egyszerűsítésre és rugalmasságra szólít fel a 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó uniós források felhasználása tekintetében, különösen a háború vagy a világjárvány által súlyosan érintett projektek esetében;

12. aggodalmát fejezi ki a partnerségi elv tényleges végrehajtásának hiánya miatt, és úgy véli, hogy a helyi és regionális önkormányzatokat és más érdekelt feleket, köztük a civil társadalmi szervezeteket és a polgárokat jobban be kell vonni a döntéshozatali és finanszírozási folyamatokba; emlékeztet arra, hogy a lehető legkisebbre kell csökkenteni a helyi és regionális önkormányzatok adminisztratív terheit;
13. sajnálattal veszi tudomásul, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz időben korlátozott jellege arra készítette a tagállamokat, hogy prioritásként kezeljék a nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési tervek végrehajtását, és aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy ez befolyásolhatja a kohéziós politika végrehajtásának ütemét; hangsúlyozza, hogy a maximális hatás biztosítása érdekében biztosítani kell a kohéziós politika, a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz és más szakpolitikai eszközök közötti kiegészítő jelleget és szinergiákat;
14. hangsúlyozza, hogy a technikai segítségnyújtás továbbra is kulcsfontosságú a kohéziós alapok végrehajtása szempontjából; felszólítja ezért a Bizottságot, hogy támogassa és segítse a tagállamokat a partnerségi megállapodások és az operatív programok előkészítésének és elfogadásának felgyorsításában, különösen az Ukrajnával szomszédos régiókban, növelje helyszíni jelenlétét, és kezelje prioritásként a technikai segítségnyújtást azokban az esetekben, amikor a projektek végrehajtása késedelmes;
15. üdvözli „Az európai menekültekre irányuló kohéziós fellépés” (CARE) javaslatai révén bevezetett rugalmasságot, amelynek célja, hogy segítse a tagállamokat az ukrain háború hatásainak kezelésében, a koronavírusra való reagálást célzó beruházási kezdeményezések, a CRII és a CRII+ modelljét követve; hangsúlyozza azonban, hogy a kohéziós politika pénzforrásainak elsősorban a hosszú távú politikai célkitűzéseket kell szolgálnia, és nem válhatnak a többéves pénzügyi kereten belüli költségvetési rugalmasság vagy válságreagálási mechanizmusok hiányosságainak pótlására szolgáló finanszírozási forrássá;
16. felszólítja ezért a Bizottságot, hogy sürgősen gondoskodjon arról, hogy elegendő finanszírozás álljon rendelkezésre, és hogy a támogatást az ukrán menekültekkel foglalkozó illetékes hatóságoknak és nem kormányzati szervezeteknek juttassák el az uniós tagállamokban, különös tekintettel a menekültáradat legnagyobb részét befogadó tagállamokra; kiemeli, hogy a menekülteket befogadó háztartások terheinek enyhítése érdekében minden esetben a 100%-os társfinanszírozási arányt kell alkalmazni a fogadó szervezetek és családok támogatására;
17. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság REPowerEU javaslata nagyobb teret biztosít a költségvetési előirányzatoknak a kohéziós politikából a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközbe történő átcsoportosítására; hangsúlyozza, hogy 2030-ig a kohéziós politika forrásaiból több mint 100 milliárd eurót fordítanak majd energetikai

átállásra, dekarbonizációra és megújuló energiaforrásokra; ezért a kohéziós politika végrehajtásának felgyorsítására szólít fel.

**INFORMÁCIÓ A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT
BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL**

Az elfogadás dátuma	21.6.2022
A zárószavazás eredménye	+ : 24 - : 3 0 : 3
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Pietro Bartolo, Olivier Chastel, Andor Deli, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazabal Rubial, Alexandra Geese, Vlad Gheorghe, Valérie Hayer, Niclas Herbst, Joachim Kuhs, Zbigniew Kuźmiuk, Pierre Larrourou, Margarida Marques, Siegfried Mureşan, Victor Negrescu, Bogdan Rzońca, Nils Torvalds, Nils Ušakovs, Johan Van Overtveldt, Rainer Wieland
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Anna-Michelle Asimakopoulou, Rosa D'Amato, Jonás Fernández, Fabienne Keller, Petri Sarvamaa
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (209. cikk, (7) bekezdés)	Asim Ademov, Sunčana Glavak, Gilles Lebreton, Christian Sagartz, Marc Tarabella

A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁG

NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁSA

24	+
PPE	Asim Ademov, Anna-Michelle Asimakopoulou, José Manuel Fernandes, Sunčana Glavak, Niclas Herbst, Siegfried Mureşan, Christian Sagartz, Petri Sarvamaa, Rainer Wieland
RENEW	Olivier Chastel, Vlad Gheorghe, Valérie Hayer, Fabienne Keller, Nils Torvalds
S&D	Pietro Bartolo, Jonás Fernández, Eider Gardiazabal Rubial, Pierre Larrourou, Margarida Marques, Victor Negrescu, Marc Tarabella, Nils Ušakovs
VERTS/ALE	Rosa D'Amato, Alexandra Geese

3	-
ID	Joachim Kuhs, Gilles Lebreton
NI	Andor Deli

3	0
ECR	Zbigniew Kuźmiuk, Bogdan Rzońca, Johan Van Oortveldt

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás

01.07.2022

VÉLEMÉNY A MEZŐGAZDASÁGI ÉS VIDÉKFEJLESZTÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Regionális Fejlesztési Bizottság részére

a gazdasági, társadalmi és területi kohézióról az Unióban: a 8. kohéziós jelentés
(2022/2032(INI))

A vélemény előadója: Dacian Cioloș

JAVASLATOK

A Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság felkéri a Regionális Fejlesztési Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele az alábbi módosításokat:

1. rámutat, hogy a mezőgazdasági és állattenyésztési ágazatot számos válság sújtja, például az éghajlati válság, a kereskedelmi háborúk, a világjárvány hatásai és az ukrajnai háború hatásai, amelyeket az energia, a nyersanyagok és a készletek árának emelkedése kísér; rámutat továbbá arra, hogy a különböző válságok különleges kihívások elé állítják a kohéziós politikát és az európai szolidaritást, mivel destabilizálják a mezőgazdasági ágazatot, csökkentik az EU-n belüli élelmiszerbiztonságot, valamint az uniós mezőgazdasági termelést és a harmadik országok élelmiszerekkel való ellátását, és növelik a széles körben elterjedt gazdasági stagfláció kockázatát, ami növeli az uniós országok és régiók – különösen a munkahelyek megszűnésének és a szegénység kockázatának különösen kitett vidéki térségek – között a jólét terén érzékelt egyenlőtlenségeket, és rávilágít ezekre; hangsúlyozza, hogy ezek a válságok mind hatással vannak a mezőgazdasági területek gazdasági és társadalmi fejlődésére, és ezáltal a társadalmi és területi kohézióra; ezért hangsúlyozza, hogy azonnali és megfelelő válaszokat kell adni a sürgős szükségletekre és a jövőbeli veszélyekre, felhasználva mind a közös agrárpolitika (KAP), mind a kohéziós politika eszközeit;
2. emlékeztet arra a kulcsfontosságú szerepre, amelyet a mezőgazdasági termelők és az agrár-élelmiszeripari ágazat játszanak és játszottak, különösen a Covid19-világjárvány idején, annak ellenére, hogy a minőségi és megfizethető élelmiszerekhez való hozzáférés folyamatosságának biztosításában – különösen a rövid ellátási láncok és a helyben termesztett élelmiszerek esetében – az előállítási költségek jelentős emelkedésével és logisztikai nehézségekkel is szembesültek; ezért úgy véli, hogy a helyi készleteket úgy kell fejleszteni, hogy azok állandóvá váljanak, mivel biztosítják a mezőgazdasági termelők jövedelmének növekedését, és lehetővé teszik a fogyasztók számára a minőségi termékekhez való hozzáférést;
3. emlékeztet arra, hogy az élelmiszertermelés ökológiai átmenete egyaránt előnyös lehet az elsődleges termelők, a környezet és a társadalom egésze számára; kiemeli ezért, hogy

az európai zöld megállapodás, és különösen „a termelőtől a fogyasztóig” stratégia a harmonizáltabb, összetartóbb és fenntarthatóbb uniós fejlődés eszközei lehetnek;

4. üdvözli, hogy a migráns munkavállalók a világjárvány idején a mezőgazdaság munkaigényes ágazataiban segítséget nyújtottak mezőgazdasági termelőinknek;
5. hangsúlyozza, hogy a vidéki területek a Covid19 világjárvány miatt vonzóbbá váltak a más régiókból érkező emberek számára, ami megteremti a feltételeit annak, hogy a vidéki területeket érintő bizonyos negatív tendenciák megforduljanak; e tekintetben felhívja a tagállamokat, hogy fordítsanak nagyobb figyelmet és több erőforrást e régiók fejlesztésére, különös tekintettel egyes területekre, mint például a digitális infrastruktúra kifejlesztése azokban a régiókban, ahol az internet-hozzáférés elterjedtsége az uniós átlag alatt van;
6. rámutat arra, hogy a Bizottság erről szóló közleményében (COM(2021)0689) meghatározott, az élelmiszer-ellátás és az élelmezésbiztonság válság idején történő biztosítását célzó vészhelyzeti terv hatékony és harmonizált uniós szintű végrehajtására van szükség;
7. hangsúlyozza, hogy fontos növelni az uniós agrár-élelmiszeripari rendszer rezilienciáját, és fel kell vértézni az új válságokkal – például az Ukrajnával szembeni orosz agresszióval – való megküzdéshez szükséges eszközökkel és rugalmassággal, a kutatásba és az innovációba való beruházás, a mezőgazdasági termelőknek a digitalizáció különböző finanszírozási formáihoz való hozzáféréshez nyújtott technikai segítségnyújtás, az ökológiai ágazat növekedését célzó promóciós kampányok, valamint a fenntarthatóbb és területileg összekapcsoltabb mezőgazdaságra való átállás révén; emlékeztet arra, hogy elsődleges fontosságú az élelmezésbiztonság biztosítása az Európai Unióban és világszerte, különösen a kiszolgáltatott helyzetben lévő harmadik országokban, továbbá emlékeztet az Unió felelősségére az élelmiszerimporttól függő harmadik országokkal szemben; ezzel kapcsolatban hangsúlyozza, hogy az európai mezőgazdaság fenntartható termelőképességének teljes kihasználása a földrészünk élelmezésbiztonságának elengedhetetlen feltétele;
8. megjegyzi, hogy a kohéziós politika és a regionális környezetvédelmi stratégiák lehetőséget nyújtanak a gazdálkodók és erdőgazdálkodók éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra irányuló fenntartható beruházásainak támogatásához, különösen az árvizek, az aszály és a tüzek megelőzéséhez; javasolja, hogy a jövőben kerüljenek előtérbe ezek a lehetőségek, hogy a tagállamokat és a regionális hatóságokat maradéktalan kihasználásukra ösztönözzék;
9. emlékeztet arra, hogy a KAP az elmúlt 60 évben pozitív hatást gyakorolt az európai régiókra, különösen a demográfiai tendenciák mérséklésére; felhívja a Bizottságot, hogy fokozza a kiegészítő jelleget, a koordinációt, a rugalmasságot és a koherenciát, és fogadjon el horizontális megközelítést az uniós alapok végrehajtására vonatkozó valamennyi európai politika tekintetében, kezelje prioritásként a szinergiák felgyorsítását és a finanszírozáshoz való hozzáférést, különösen a kohéziós és mezőgazdasági politika tekintetében, beleértve a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközből finanszírozott projekteket is, biztosítva a vidékfejlesztés, a mezőgazdasági fenntarthatóság és a területi kohézió koordinációját, kiegészítő jellegét és koherenciáját;

hangsúlyozza, hogy hatékony koordinációra van szükség az európai és a nemzeti politikák között, valamint hogy a végrehajtás során meg kell szüntetni az adminisztratív terheket annak érdekében, hogy a régiók és területek teljes mértékben kihasználhassák az e pénzügyi eszközök által kínált lehetőségeket;

10. megjegyzi, hogy fontos kiemelni, hogy a szigeti régiók vidékfejlesztése különleges kihívásokkal néz szembe;
11. hangsúlyozza az uniós kohéziós politika fontosságát a vidéki területeken, ahol az EU lakosságának közel 30%-a él, és amelyek az EU területének több mint 80%-át teszik ki; emlékeztet arra, hogy vidéki területeink állnak élelmiszertermelésünk középpontjában, és kontinensünk gazdagságának részét képezik; hangsúlyozza, hogy az EU vidéki térségeire vonatkozó hosszú távú jövőképek szerepet kell játszania a különböző uniós politikák közötti szinergiák előmozdításában azáltal, hogy a mezőgazdasági termelőknek nyújtott folyamatos segítségen alapuló rugalmas együttműködési keretet hoz létre a hatóságok és az érdekelt felek között, valamint a vidéki cselekvési tervben előírt kezdeményezések végrehajtása révén; hangsúlyozza a partnerség elvének, valamint a helyi és regionális szereplők bevonásának fontosságát a vidékfejlesztés és a területi kohézió programozásába, végrehajtásába és nyomon követésébe; hangsúlyozza, hogy a kohéziós politika és a KAP céljait egymással összhangban és összehasonlítható módon kell meghatározni; hangsúlyozza, hogy e folyamatok során a nemek közötti egyenlőség szempontját is szem előtt kell tartani;
12. megállapítja, hogy az elnéptelenedés negatív hatással van az EU társadalmi, gazdasági és területi kohéziójára, különösen a vidéki és távoli területeken; hangsúlyozza, hogy ez növeli a gazdasági kirekesztés, valamint a szegénység és a társadalmi kirekesztés kockázatát; felhívja ezért a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a Regionális Fejlesztési Alap és a kohéziós politika keretében rendelkezésre álló támogatásból fordítsanak többet a vidéki területek finanszírozására;
13. hangsúlyozza a mezőgazdasági ágazat fontosságát a vidéki térségekben a munkahelyteremtés és a megélhetés biztosítása szempontjából, valamint azt, hogy küzdeni kell a vidéki területek elnéptelenedése és elhagyása ellen, ami különösen súlyos a távoli és hegyvidéki régiókban, mivel ezekben a térségekben a mezőgazdasági tevékenységek alacsony jövedelmet biztosítanak és alacsony termelékenységgel rendelkeznek; hangsúlyozza a népesség előregedésének problémáját az Unióban, amely az elkövetkező években tovább mélyülhet; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy előmozdítsák a vidéki területek népességszintjének stabilizálását célzott szakpolitikák és a szükséges források elosztása, illetve az alábbiak révén célzó intézkedéseket: a minőségi munkahelyteremtésnek kedvező feltételek megteremtése és megkönnyítése, az új lakosok és fiatalok vidéki területekre való vonzása, valamint a mezőgazdasági ágazatban élő fiatalok foglalkoztatásának előmozdítása, a mezőgazdaság és más ágazatok közötti bérkülönbségek csökkentése, a mezőgazdasági termelők jövedelemkompenzációjának a felgyorsított áremelkedéssel összhangban történő biztosítása, a munkatermelékenység és a vállalkozások versenyképességének növelése, a vidéki térségekben a nagy kapacitású hálózatok révén a digitális konnektivitás javítása, a gazdálkodás és állattenyésztés korszerűsítésére és digitalizációjára szánt finanszírozás növelése, valamint az életminőség javításával az infrastruktúrába és különösen az egészségügybe, az iskolai és közúti infrastruktúrába és a szolgáltatásokba

történő beruházások ösztönzése;

14. hangsúlyozza, hogy folytatni kell a digitális és zöld átállásba, illetve az innovációba és a vidéki készségekre irányuló képzésbe való beruházást a vidéki és városi területek közötti különbségek csökkentése és a vidéki területek általános vonzerejének és dinamizmusának növelése érdekében; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Unió vidéki területein jelenleg csak minden hatodik ember rendelkezik hozzáféréssel a nagyon nagy sebességű széles sávú hálózatokhoz; hangsúlyozza, hogy a digitális és modernizált mezőgazdasági modellre való áttérés nem lesz lehetséges, ha nem sikerül javítani az Unió vidéki területeinek összekapcsoltságát; hangsúlyozza a fejletlen régiók helyi önkormányzatainak, munkavállalóinak és vállalatainak szerepét az oktatás és képzés biztosításában annak érdekében, hogy jobban felkészítsék a lakosságot az új kihívásokra való reagálásra, ami segítené a helyi hatóságokat, a munkavállalókat és a vállalatokat abban, hogy jobban figyelembe vegyék a fejletlen régiók előtt álló új kihívásokat; megállapítja, hogy a digitális átalakulás Európában továbbra is egyenlőtlen; hangsúlyozza, hogy sürgősen meg kell erősíteni az EU alapvető digitális képességeit;
15. megjegyzi, hogy a vidéki és távoli területeken a zöld közlekedéshez és szolgáltatásokhoz való hozzáférés javítása kulcsfontosságú a régiók lakosságának társadalmi és digitális kirekesztése elleni küzdelemben; felszólítja ezért a tagállamokat, hogy sokféleségükre tekintettel ismerjék el a vidéki és távoli területek fontos szerepét, és a helyi gazdaságba történő beruházások ösztönzése, a vállalkozói szellem ösztönzése és az infrastruktúrák javítása révén fejlesszék a bennük rejlő lehetőségeket;
16. megjegyzi, hogy a kevésbé fejlett régiók sokkal jobban függenek a mezőgazdasági foglalkoztatástól, és ennek következtében negatívabb hatást gyakorol rájuk a gazdasági szerkezetátalakítás és a mezőgazdaság munkaerőigényt csökkentő korszerűsítése; kéri ezért, hogy tárják fel az emberek e területeken való megtartására irányuló új lehetőségeket, például a vidéki turizmus fejlesztését;
17. megjegyzi, hogy a földterületek elhagyása negatív hatással lehet a biológiai sokféleségre, mivel a mezőgazdasági gyakorlatok fenntartják a magas biológiai sokféleségű élőhelyeket és tájképi jellemzőket;
18. rámutat arra, hogy a LEADER program fontos szerepet játszik a vidéki térségekben, azáltal, hogy a helyi szereplőket bevonja a stratégiák kialakításába és megvalósításába, a döntéshozatalba és a vidéki térségek fejlesztését szolgáló források elosztásába; megjegyzi, hogy a közösségi és polgári kezdeményezések jelentős mértékben támogathatják a helyi gazdaságot és a társadalmi kohéziót, az ökológiai átállást, valamint az éghajlatváltozás mérséklését és az ahhoz való alkalmazkodást; megjegyzi továbbá, hogy a helyi akciócsoportok és a LEADER program ezek elérésének elsődleges eszközei lehetnek; felhívja a tagállamokat, hogy erősítsék meg a LEADER programot, különösen annak költségvetését, és biztosítsák, hogy annak pénzügyi forrásai eljussanak a helyi projektekhez;
19. hangsúlyozza, hogy jobban meg kell vizsgálni az éghajlatváltozás európai régiókra, különösen a mezőgazdasági ágazatra gyakorolt hatását, és alkalmazkodni kell ahhoz, mivel az jelentős veszélyt jelent e régiók jövőjére nézve;
20. hangsúlyozza, hogy az egyenlőséggel és a befogadással kapcsolatos szempontok még

központibb szerepet játszanak a regionális fejlődésben; kiemeli a fiatalok különleges szerepét a kohéziós politikában;

21. rámutat arra, hogy néhány tagállamot nagyobb mértékben sújtották az ukrainai háború hatásai, és felszólítja a Bizottságot, hogy különítse el a kohéziós politikák ezekben az országokban való végrehajtásához szükséges további forrásokat, különös tekintettel a különböző alapok közötti átcsoportosítások rugalmasságára abban az esetben, ha a forrásokat nem használták fel;
22. kiemeli, hogy a nőket aránytalan mértékben érintik az uniós tagállamok és régiók közötti fejlettségbeli különbségek; megjegyzi, hogy a vidéki térségekben a női vállalkozók számára olyan támogató környezetet kell biztosítani, amely jogi és politikai támogatást is magában foglal, és amely jobb hozzáférést eredményez az információhoz, a tudáshoz és a készségekhez, valamint megkönnyíti a pénzügyi forrásokhoz való hozzáférést, ami több munkahely teremtéséhez vezet a vidéki térségekben;
23. felhívja a Bizottságot, hogy határozza meg és hajtsa végre a szükséges rugalmassági intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a fel nem használt uniós forrásokat átcsoportosítsák a különböző mezőgazdasági ágazatokba, különös tekintettel a nyersanyag-feldolgozási ágazat fejlesztésére, illetve a rövid ellátási láncok és a helyben termelt élelmiszerek kereskedelmének megerősítésére;
24. emlékeztet arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződésnek a gazdasági, társadalmi és területi kohézióról szóló 174. cikke előírja, hogy elsőbbséget kell biztosítani a vidéki területeknek; megjegyzi azonban, hogy a kohéziós alapok elosztása nem fordít kellő figyelmet a vidéki térségekre és sajátos szükségleteikre; felhívja ezért a Bizottságot, hogy fontolja meg világos módszertan kidolgozását a kohéziós finanszírozás vidéki területeknek juttatandó arányának értékelésére;
25. hangsúlyozza, hogy növelni kell az ukrán menekültek által betölthető munkahelyek számát, és felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki sürgősen szükséges politikákat és intézkedéseket e célból.

INFORMÁCIÓ A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL

Az elfogadás dátuma	30.6.2022
A zárószavazás eredménye	+: 35 -: 2 0: 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Mazaly Aguilar, Carmen Avram, Benoît Biteau, Daniel Buda, Isabel Carvalhais, Dacian Cioloș, Jérémy Decerle, Salvatore De Meo, Herbert Dorfmann, Luke Ming Flanagan, Dino Giarrusso, Martin Häusling, Krzysztof Jurgiel, Camilla Laureti, Norbert Lins, Chris MacManus, Maria Noichl, Juozas Olekas, Bert-Jan Ruissen, Anne Sander, Simone Schmiedtbauer, Marc Tarabella, Juan Ignacio Zoido Álvarez
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Asim Ademov, Eric Andrieu, Franc Bogovič, Lena Düpont, Claude Gruffat, Pär Holmgren, Tilly Metz, Alin Mituța, Tonino Picula, Michaela Šojdrová, Tom Vandenkendelaere
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (209. cikk, (7) bekezdés)	Vlad Gheorghe, Ondřej Kovařík, Andrey Kovatchev

NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁGBAN

35	+
PPE	Franc Bogovič, Daniel Buda, Salvatore De Meo, Herbert Dorfmann, Lena Düpont, Norbert Lins, Tom Vandenkendelaere, Asim Ademov, Anne Sander, Andrey Kovatchev, Simone Schmiedtbauer, Michaela Šojdrová, Juan Ignacio Zoido Álvarez
S&D	Eric Andrieu, Carmen Avram, Isabel Carvalhais, Camilla Laureti, Maria Noichl, Juozas Olekas, Tonino Picula, Marc Tarabella
Renew	Dacian Cioloș, Jérémy Decerle, Alin Mituța, Vlad Gheorghe, Ondřej Kovařík
Verts/ALE	Benoît Biteau, Tilly Metz, Martin Häusling, Pär Holmgren, Claude Gruffat
ECR	Bert-Jan Ruissen
The Left	Luke Ming Flanagan, Chris MacManus
NI	Dino Giarrusso

2	-
ECR	Mazaly Aguilar, Krzysztof Jurgiel

0	0

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás

INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL

Az elfogadás dátuma	12.7.2022
A zárószavazás eredménye	+ : 28 - : 0 0 : 13
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Matteo Adinolfi, François Alfonsi, Pascal Arimont, Adrian-Dragoş Benea, Isabel Benjumea Benjumea, Tom Berendsen, Stéphane Bijoux, Vlad-Marius Botoş, Rosanna Conte, Rosa D'Amato, Christian Doleschal, Raffaele Fitto, Chiara Gemma, Krzysztof Hetman, Peter Jahr, Manolis Kefalogiannis, Constanze Krehl, Cristina Maestre Martín De Almagro, Nora Mebarek, Alin Mituţa, Dan-Ştefan Motreanu, Niklas Nienaß, Andrey Novakov, Younous Omarjee, Alessandro Panza, Tsvetelina Penkova, Maxette Pirbakas, Marcos Ros Sempere, André Rougé, Susana Solís Pérez, Irène Tolleret
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Karolin Braunsberger-Reinhold, Anna Deparnay-Grunenberg, Isabel García Muñoz, Niyazi Kizilyürek, Mikuláš Peksa, Stanislav Polčák
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (209. cikk, (7) bekezdés)	Sergio Berlato, Carlo Fidanza, Billy Kelleher, Pedro Marques

AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁSA

28	+
NI	Chiara Gemma
PPE	Pascal Arimont, Tom Berendsen, Karolin Braunsberger-Reinhold, Christian Doleschal, Krzysztof Hetman, Peter Jahr, Manolis Kefalogiannis, Andrey Novakov, Stanislav Polčák
Renew	Stéphane Bijoux, Billy Kelleher, Irène Tolleret
S&D	Adrian-Dragoș Benea, Isabel García Muñoz, Constanze Krehl, Cristina Maestre Martín De Almagro, Pedro Marques, Nora Mebarek, Tsvetelina Penkova, Marcos Ros Sempere
The Left	Niyazi Kizilyürek, Younous Omarjee
Verts/ALE	François Alfonsi, Rosa D'Amato, Anna Deparnay-Grunenberg, Niklas Nienaa, Mikuláš Peksa

0	-

13	0
ECR	Sergio Berlato, Carlo Fidanza, Raffaele Fitto
ID	Matteo Adinolfi, Rosanna Conte, Alessandro Panza, André Rougé
NI	Maxette Pirbakas
PPE	Isabel Benjumea Benjumea, Dan-Ștefan Motreanu
Renew	Vlad-Marius Botoș, Alin Mituța, Susana Solís Pérez

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás